

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀ

24-7-1993 ĐẠI HỘI LẦN THỨ II 31-7-1993

*Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinti., Ohio 45231*

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

ALUMNI LUU-DAY VIETNAM NAVY OFFICERS' ASSOCIATION

Non-profit Organization - permit number 0356170 - 1

Tập san số 13.

Mục lục:

- Thông báo : Đại Hội kỳ II.	1
- Ca khúc Lưu Đày - Trùng Dương.	2
- Tin sinh hoạt - Đàm văn Hòa.	3
- Dự thảo công tác : Đại Hội Kỳ II.	7
- Hào quang Seattle - Đào Hải.	9
- Tin từ thành phố Ngọc Bích - Đào Hải	11
- Lá thư vùng Northwest - Hai Dao	13
- Lưu Đày phiếm loạn - Thụy Lém.	14
- Thư gửi bạn - Bùi đức Ly.	16
- Thư Sài Gòn - Phạm thái Hoàng.	17
- Lời nguyện - Phan đình Linh	18
- Thơ - LĐ	20
- Khiêu vũ với ma - T. Mù	21
- Hạm đội Việt Nam ra khơi lần cuối.	24
- Nhảm - Nguyễn minh Phát	28
- Thơ tín	30

ĐẠI HỘI KỲ II

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân
các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu, trân trọng thông báo:

Đại Hội các Cựu Sĩ Quan Hải Quân
các Khóa Lưu Đày lần thứ hai sẽ được tổ chức tại:
Thành phố Seattle, thuộc tiểu bang Washington
vào tuần lễ từ 24-7-1993 đến 31-7-1993

Ngoài chương trình như thường lệ, Ban Chấp Hành
nhiệm kỳ 93-97 sẽ được bầu trong Đại hội này.

Ban Chấp Hành và các LD vùng Tây Bắc rất hân hoan đón tiếp các bạn
trên toàn quốc và Canada về tham dự Đại Hội .

*

* *

Thành phần Ban Tổ Chức

- Trưởng Ban Tổ Chức, Thông tin và Báo chí: **Đào Hải.**
Phụ tá: **Nguyễn đắc Thiện.**
- Trưởng Ban Ẩm Thực và Thủ quỹ: **Nguyễn đình Trục.**
Phụ tá: **Lê văn Quá.**
- Trưởng Ban Du lịch và Thể thao: **Bùi đức Ly.**
Phụ tá: **Lưu văn Tân.**
- Trưởng Ban Văn nghệ: **Phạm văn Hồng.**
- Trưởng Ban Tiếp tân: **Nguyễn lê Hình.**
phụ tá: **Nguyễn văn Khang.**

Trót mang kiếp LƯU ĐÀY THỜI LINH SỬA
Tức hai màu CHẢ HẾT KIẾP LƯU VONG

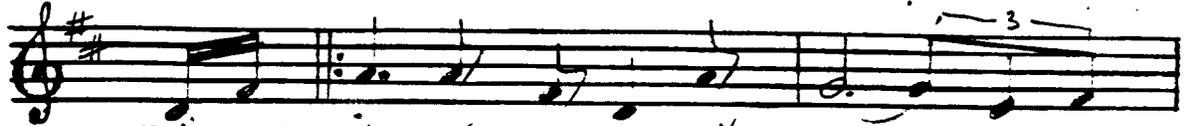
Ca khúc

Lưu Đày

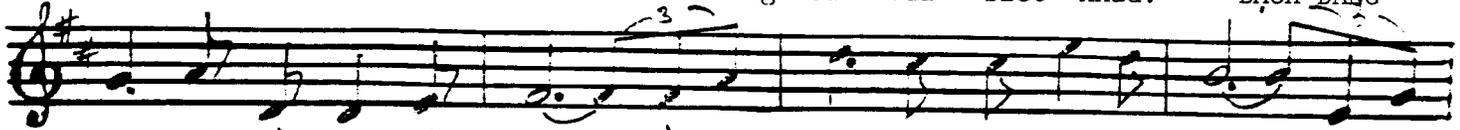
THÂN TẶNG CÁC BẠN VÀ THÂN HỮU LƯU ĐÀY

Vui tươi

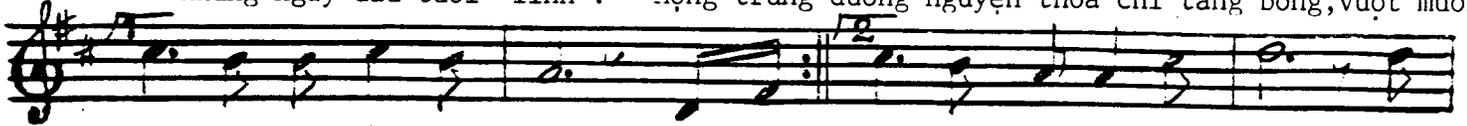
Nhạc và lời : TRÙNG-DƯƠNG

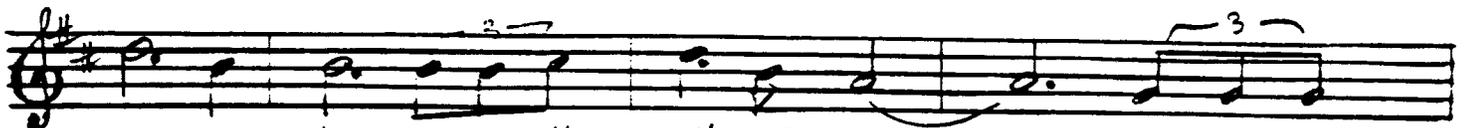
Ngồi quanh đây chúng ta cùng uống say . Cùng cạn
..... xưa chúng ta vừa biết nhau. BẠCH-DẠNG

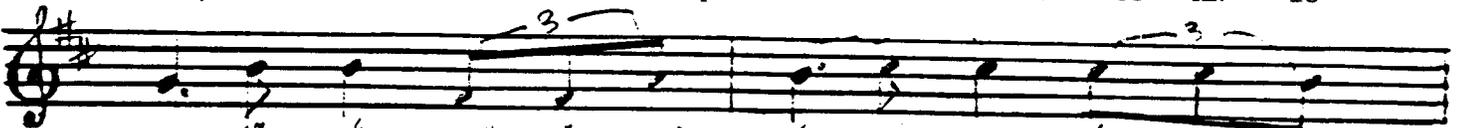
ly, thâm tình bạn hôm nay . Đòi phiêu lãng qua bao tháng năm dài , thời xưa
HẢI những ngày đầu tuổi lính . Mong trùng dương nguyện thóa chí tang bồng, vượt muôn

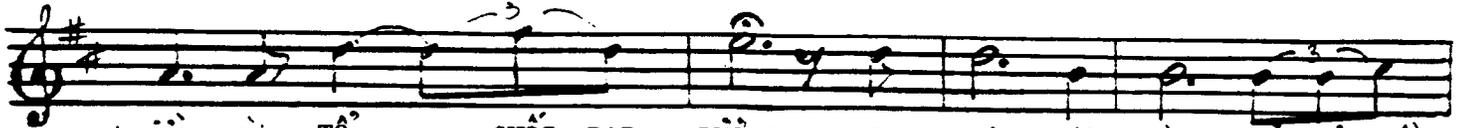
củ mệnh mong bốn phương trời . Ngày xa sống qua ngàn trùng biển khơi . Ra

đi ngại gì , dù là số kiếp LƯU - ĐÀY . CỬ AN TỬ

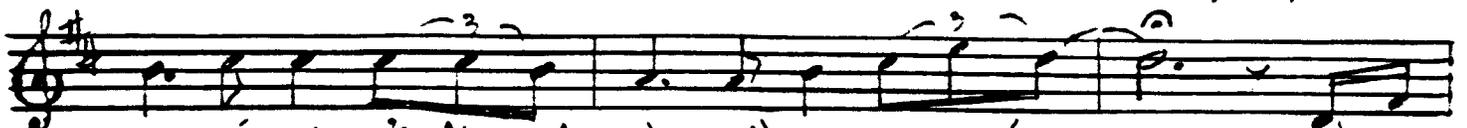
NGUY vẫn nhỏ , đòi TẶNG NHỒN PHỤ năm xưa vất vả thao

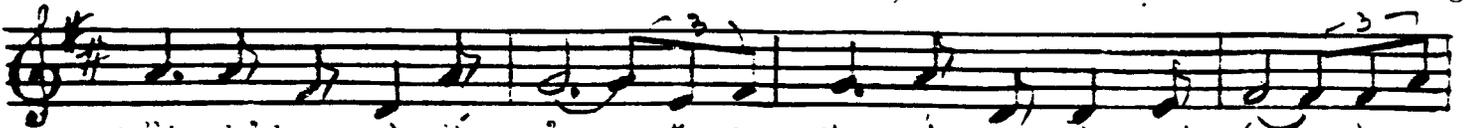
trường vì TỎ QUỐC ĐẠI DƯƠNG . Ra khỏi vượt trùng, THUY BỘ TUẦN

THAM kiêu hùng ; BIẾT HẢI - XUNG PHONG quyết chiến , HAM ĐỘI hiện

ngang lướt sóng, HẢI ĐỘI DUYÊN ĐOÀN TIỀN DOANH ghi chiến công . Đói không

tuổi như bao ngàn ước mơ , gặp nhau đây xiết chặt tình thân ái . Dù mai

sau trên khắp bốn phương trời , mình như đã nghe ngàn lời VIỆT NAM .

1- Chiến dịch "cầu tài".

Để thực hiện TSLĐ được duy nhất LD N.Đ.Hòa (NJ) ủng hộ 50.00 và đề nghị đính kèm thu kê gọi và bao thu vì các bạn không tiếc 5 hay 10 ti mà lắt nhắt ưa quên, có bao thu đọc báo xong là cho một cái check ngay.

Một đề nghị của một LD: yêu cầu các LD đại diện vùng tại các khu vực "đồng dân cư" như vùng Đông-Bắc có LD T.Q.Tài (VA), vùng Nam có LD Đ.Q.Tiến (TX), vùng Tây-Bắc có LD Đào Hải (WA), vùng Tây-Nam có LD N.H.Tân (CA) thường xuyên liên lạc các bạn hữu kêu gọi đóng góp rồi gửi về B.C.H.

2- Tin mừng. . .trễ.

@/ LD T.N.On (CA) đã được "Captain Ngô" nghi đến tình xưa (samsonite) nghĩa cũ mà gọi trả lại vài tờ giấy xanh đếm được "4 digits" mà lại ở thế số nhiều có "ếch". Các bạn hữu từng biết T.N.On xin cho một tràng pháo tay và xi bốt bao hàm hực để ca bài ly rượu mừng.

@/ LD N.N.Trinh (CA) đã theo gót LD Hồ Bền thoát cảnh gà trống nuôi con, bi giờ có dịp đi chơi vui vẻ, TSLĐ xin chúc mừng bạn và mong gặp gia đình bạn tại Seattle vào tháng 7 này.

3- Tin Seattle.

Nhân dịp Tết Nguyên Đán LD Đào Hải đã tổ chức buổi họp mặt tại nhà. . .hàng trong vòng thân mật, các bạn hữu mang bầu đoàn thể tử đến ăn nhậu vui xuân, rồi đếm đầu gia chủ mà chia ra. Một phương pháp vui vẻ cả lạng và khởi phải tốn công dọn dẹp, chủ khách chỉ cho một cú để chú Chết lo cho. Một hình thức hay.

Sau đó còn hứng, làm thêm cái hậu Tết tại nhà LD P.V.Hồng. Rồi lại họp mặt phân công tác tổ chức Đại Hội kỳ II.

4- Tin Thủ đồ H.T.Đ.

Buổi họp mặt Tất Niên Quý Dậu đã được tổ chức tại tu gia LD T.T.Sanh. Vì quá bận rộn nên quân số hiện diện chỉ có 50% (Hòa Đàm, N.V.Đồng, L.V.Tân, Mai Vàng, T.N.Mỹ và. . .gia chủ). LD T.Q.Tài và LD Hòa Đàm định làm lại vào dịp hè (cook out).

5- Tin California.

Sau Hạp Mặt lần 2, LD đại diện vùng đã "đóng cửa luyện công" và đã hạ thủy chiếc "dzu dzu" đầu tiên bên hữu hạm. "Xuồng Trưởng" vùng Nam Cali bận làm báo, bận tả cho con, bận thổi lửa, bận quạt lá mít cho mau khô, bận. . .lung tung nên đã không chu toàn tổ chức họp mặt 19 LD trong vùng (nhiều nhất). Nên bạn đã xin rút lui về làm. . ."báo".

Qua sự thăm dò ý kiến "đi đêm", các bạn hữu đã đề nghị LD N.H.Tân đảm nhận đại diện vùng nam Cali. "lễ bàn giao" sẽ được thông báo đến các LD trong vùng.

6- Tin Texas.

Ở tiểu bang đầu lửa Texas thì LD Phan Thuận, LD H.Đ.Thắng, LD Đ.Q.Tiến và T.M.Tâm thì họp "nhậu và cà phê" dài dài suốt năm.

Cũng cần nói thêm, cùng một xuồng với "xuồng trưởng" N.M.Phát, Đại diện vùng là LD H.Đ.Thắng bạn tìm "xuồng ba lá (đá)" nên không hườn tổ chức họp mặt. Do đó qua cuộc phổ thông bầu. . ."đêm không trăng sao, không kèn trống" các LD vùng Nam Hoa Kỳ đề nghị LD Đ.Q.Tiến hát bài con đường xưa em đi để đảm nhận đại diện vùng mặc dù đang có 2 cháu còn nhỏ và vì thế LD Phan Thuận tình nguyện làm "tác xi bầu" (Taxi boat) tiếp tay với LD Tiến.

Quả banh Đại Diện Vùng do hai "cầu thủ" Tiến và Thắng chuyền qua chuyền lại gần 4 năm nay.

7- Tin Đại Hội Seattle.

* * * Có nhiều bạn hữu đang kẹt nặng nề vụ lay off nên chưa quyết định đi Seattle hay không? LD Đào Hải cho biết rằng: "chính bạn cũng không biết là có. . .lãnh bằng hay không ! ? ! ? Nếu bạn "giữ được cấp, và biến êm" thì về Seattle với thủ thủy đoàn. Còn nếu đang "xác bất xang bang" thì đi một mình ngắn hạn vài ngày thôi cho anh em có dịp vui vẻ lấy hên tìm job mới.

* * * Trưởng B.T.C Đại Hội kỳ II tại Seattle, kêu gọi các bạn hữu dù rằng về được hay không, nếu

được cho B.T.C vay bằng cách gửi về B.T.C một số tiền là **100.00\$** để phụ thêm với các LĐ địa phương tiền "deposit" nhà hàng, cung cấp thực phẩm, thuê phòng họp, ban nhạc, v. v. . Sau ngày Đại Hội sẽ được hoàn trả hoặc khấu trừ khi tham dự. Xin gửi về:

Đào Hải
2808 S.W. 337th
FEDERAL WAY WA 98023
206-874-4725

* * * LĐ L.Đ.Phẩm và N.M.Phát đang làm lại "Logo" gắn vào bánh xe "nước mía" (vận chuyển) để làm vật lưu niệm cho lễ bàn giao trong Đại Hội kỳ II tại Seattle. Có vài bạn đề nghị nếu giá thành "cheap" thì làm hai mặt, còn nếu mắc mớ thì một mặt. Hai bạn ráng sức xả hai máy tiến full để hoàn tất công tác càng sớm càng tốt (trước Đại Hội 93).

* * * Ban Chấp Hành Hội và Ban Tổ Chức Đại Hội kỳ II dự trù phát hành kỷ vật lưu niệm (Đại Hội LĐ - Seattle, 1993). Mong đón nhận các ý kiến xây dựng của các bạn về việc này. Đẹp, bền, rẻ, PLEASE !!

* * * Các bạn nào đã có phép (vacation) dự định về Seattle bằng xe, bằng phi cơ, tàu thủy, v.v. . xin liên lạc Trưởng B.T.C để tiện việc sắp xếp. Thân hữu L.V.Tân (Seattle) đọc thân vui tính có nhà

riêng rộng lớn, xung phong sẵn sàng đón nhận các bạn độc thân tại chỗ về Seattle. Ngoài ra các bạn muốn đến ở và tâm sự với những bạn địa phương, xin liên lạc thẳng và xin thông báo với B.T.C. Số điện thoại những LĐ địa phương (Seattle và phụ cận):

- Đào Hải: 206-874-4725.
- Nguyễn Lê Hinh: 206-641-1392.
- Phạm Văn Hồng: 206-643-7094.
- Nguyễn Văn Khang: 206-821-4216.
- Bùi Đức Ly: 206-937-0695.
- Lê Văn Quát: 206-882-0044.
- Đặng Văn Sâm:
- Lưu Văn Tân: 206-723-6510.
- Nguyễn Đức Thiện: 206-631-1759.
- Đặng Phú Thiệt:
- Nguyễn Đình Trục: 206-536-3149.

Theo như B.T.C được biết tại Seattle còn có những LĐ và Thân Hữu như: Nguyễn Hữu Phước, Đinh Sĩ Vụ, Nguyễn Văn Luận nhưng B.T.C chưa liên lạc được.

* * * Chương trình tổng quát và phân nhiệm Đại Hội LĐ kỳ II tại Seattle từ 24/7/93 đến 31/7/93 đã được phổ biến. B.T.C sẽ thông báo trên báo địa phương ngày giờ và địa điểm, Nếu các bạn biết được các bạn LĐ ở các vùng gần Seattle như: tiểu bang Oregon hay thành phố Vancouver B.C thuộc Canada (như bạn Sáng), v. v. . xin liên lạc B.T.C. LĐ Đào Hải sẽ gửi thông báo và thiệp mời./.

ĐÍNH CHÍNH

Sau khi tập san số 12 đến tay các bạn. Tà sạn nhận được 2 nguồn tin về LĐ Đỗ Ngọc Thành. Bạn Thành cuộc sống tạm đầy đủ, không vất vả và đạp xích lô như những bạn khác. Do đó đề nghị số tiền đóng góp xin giữ lại giúp các bạn thật sự đạp xích lô.

TSLĐ đang liên lạc và sẽ thông báo danh sách các "bác phu xe" vào những số tới

ĐẠI-HỘI CÁC SĨ QUAN HẢI- QUAN CÁC KHOA LƯU-ĐẦY KỶ II

Tuần lễ từ: Ngày 24 tháng 7 năm 1993

Đến: Ngày 31 tháng 7 năm 1993

Tại: SEATTLE, WA .

I. **Địa điểm:** Ban Tổ Chức (BTC) sẽ chọn thuê một địa điểm như các "hall" tổ-chức đa-vũ. Địa điểm phải rộng đủ sức chứa khoảng 200 người. Được tự-do uống beer, rượu và được vui chơi ít nhất đến 2 giờ sáng. Địa điểm sẽ được sử dụng cho các sinh-hoạt vào những ngày sau đây:

A. Thứ Bảy ngày 24 tháng 7 năm 1993.

1600 giờ: Tập Hợp Diêm Danh

1730 giờ: Bữa ăn chiêu thân-hữu

Hân huyền, tâm-sứ,

B. Chủ Nhật ngày 25 tháng 7 năm 1993:

1000 giờ: Tập Hợp Diêm Danh

1100 giờ: Khai Mạc Đại-Hội

- Chào Quốc Kỳ

- Ban Chấp Hành đương nhiệm trình-bày "Hoạt động 4 Năm Vừa Qua".

- Thảo luận cho các hoạt-dộng sắp tới. Phát biểu cảm tưởng của các ban.

- Bầu Ban Chấp-Hành nhiệm kỳ 1993-1997.

1330 giờ: Ăn trưa.

- Kê thêm bàn ghế Sửa-soan hội-trưởng cho lễ ra mắt Tân Ban Chấp-Hành. Dạ Tiệc và Dạ Vũ.

1700 giờ: Lời phát biểu của đại-diện Ban Tổ Chức.

- Lê Bàn Giao Ban Chấp-Hành

1730 giờ: Dạ Tiệc.

1900 giờ: Bất Đầu Chương-Trình Sinh-Hoạt Văn Nghệ.

2300 giờ: Dạ Vũ.

0200 giờ: Chấm Dứt.

II. **TRƯỜNG BAN TỔ CHỨC, Thông-Tin, Báo Chí**

A. Đề-thức các ban soạn thảo chương-trình hoạt-dộng cho tuần lễ Đại-Hội và đưa ra bàn lại một lần cuối vào phiên họp tới.

B. Yêu cầu các lưu-đầy trong Mùng (địa phương) liên-lạc với các ban ở xa mà chúng ta đã từng thân-thích lúc trước để thăm-hỏi và khuyến-khích các ban đó đến Seattle tham-dự Đại Hội.

C. Yêu cầu các lưu-đầy địa-phương viết bài hay gửi bài sưu-tầm về đăng trên Tạp San Lưu Đầy cho hai số tới. Đề gầy chú ý của các ban trong Hội.

D. Lấy quyết định của các ban ở địa phương về việc đăng báo thông báo Đại Hội ở địa phương, trên báo nào? Thời gian nào?

III. BAN ĂM-THỨC VÀ THỦ-QUI

- A. Chuẩn-bị đồ ăn đặc-biệt cho chiều thủ bảy. Ăn Trưa và ăn chiều (Dạ Tiệc) ngày Chủ Nhật.
- B. Đề nghị giải quyết việc ăn uống cho 5 ngày đi du-ngoan.
- C. Ước tính chi-phi về ăn uống. Đề nghị phương-cách thu-tiền.
- D. Đề nghị các giải quyết về ăn uống đỡ tốn kém nhất. Sắp đặt các bạn giúp đỡ cho việc ăn uống.
- E. Thuê người dọn-dẹp và quét dọn hội trường sau mỗi lần ăn tại hội-trường.

IV. BAN DU-LỊCH VÀ THỂ-THAO

- A. Chọn địa điểm du-ngoan trong tiểu bang và Canada.
 - 1. Chương trình du-ngoan 5 ngày bắt đầu vào thứ hai ngày 26 tháng 7 năm 1993.
 - 2. Xếp đặt các bạn mỗi ngày có một hướng-dẫn viên đi du-ngoan.
 - 3. Phối-hợp với Ban Ăm-Thức để lo vấn-đề ăn uống trong ngày du-ngoan.
- B. Tổ-chức Picnic tại Alki Beach (West Seattle). Phối hợp với Ban Ăm-Thức để lo thức ăn và uống picnic. Chuẩn-bị đồ chơi thể-thao bóng chuyền.
- C. Đề nghị các địa điểm du-ngoan :
 - 1. Snohomish Falls (I-90)
 - 2. Mt. Rainier
 - 3. Olympic Peninsula/Olympic National Park
 - 4. Eastern Washington: Leavenworth, Wenatchee, Lake Chelan, Columbia River.
 - 5. North Cascade, Mt. Baker
 - 6. Vancouver, B.C., Victoria: Butchard Gardens
 - 7. Downtown Seattle: Seattle Center, Space Needle, Public Market, Bus Tunnel
 - 8. Picnic at Alki Beach
- D. Điều-hợp phương-tiền di-chuyên trong những ngày du-ngoan cho các bạn.

V. BAN VĂN NGHỆ

- A. Trang-trí sân khấu, Thiết-kế hệ thống âm-thanh, ánh sáng.
 - Thuê ban nhạc.
- B. Chương trình văn nghệ: Gồm 2 phần.
 - 1. Phần đầu: Sinh-hoạt văn nghệ các bạn sẽ lên sân-khẩu kể chuyện vui, ngâm thơ, đố, ca,
 - 2. Phần cuối: Dạ Vũ.

VI. BAN TIẾP-TÂN VÀ AN-NINH

- A. Thông-báo cho các bạn trên báo Lưu Đày, Tên và số diên-thoại các khách-san trong vùng gần địa-điểm tổ-chức (South Rainer). Càng sớm càng tốt.
- B. Muốn cảnh sát giữ an-ninh tại địa điểm tổ-chức tối chủ nhật.
- C. Chia cắt các bạn trong ban Tổ-Chức để đón các bạn ở xa tới phi trường Sea-Tac. Và từ khách san tới địa-điểm tổ-chức . /

Hào quang Seattle — *Đào Hải*

Những năm gần đây thành phố "Ngọc Bích" Seattle, tiểu bang Washington đã nhận được nhiều sự khen thưởng, kể cả việc được xếp hạng là nơi tốt nhất trên nước Mỹ để tới thăm viếng (thành phố sinh sống tốt nhất ở Hoa Kỳ - 1989; Seattle thành phố tốt nhất trên thế giới - 1991). Bạn có thể tự hỏi có phải tất cả những bản báo cáo nói tốt cho thành phố ấy có đúng sự thật hay không?

Bạn nên đến thăm Seattle một lần để biết hư, thực ra sao.

Đứng trên ban công của Space Needle cao 605 feet (khoảng gần 200 mét) đã được xây cất từ kỳ Hội Chợ Thế Giới 1962, bạn sẽ thấy cái nhìn bao quát rộng 88 dặm vuông xuống thành phố Seattle. Bạn sẽ thấy tất cả toàn là màu xanh: màu xanh của cây cối, màu xanh của biển và những tia hào quang long lanh phát ra từ những cao ốc vừa bị nước mưa đổ xuống. Cũng từ điểm đứng này bạn có thể nhìn xa tới những hồ Union và Washington. Và xa hơn nữa là ngọn núi Olympic trong rừng Casade. Vào những ngày đẹp trời, bạn có thể thấy núi Rainier uy nghi hùng vĩ đứng sừng sững giữa vùng Puget Sound (Seattle và vùng phụ cận).

Ngoài những phong cảnh đẹp làm sống sò lòng người, thành phố Seattle còn có nhiều điều khác quyến rũ du khách:

Kiến trúc nổi tiếng Space Needle nổi bật trong khu Seattle Center rộng 74 mẫu tây, với những dãy nhà dùng làm phòng triển lãm văn hóa nghệ thuật và bán đồ kỷ niệm. Ở đây bạn cũng có thể thử những trò chơi có tính cách khoa học trong đền thờ của người Da Đỏ. Hay thưởng ngoạn một buổi trình tấu âm nhạc với những tia sáng laser bán chéo qua chéo lại trong Pacific Science Center. Tất cả những thú giải trí đều ở gần nhau. Xe lửa điện một đường ray (monorail) của Hội Chợ Thế Giới ngày xưa đưa du khách từ trạm chính trên đường số 4 và Pine đến Seattle Center chỉ trong vòng 95 giây.

Bạn sẽ tha hồ vui chơi chạy nhảy trong công viên lộ thiên của thành phố nằm sát bên Seattle

Center. Khí hậu ôn hòa quanh năm cộng với sự điều hợp kiến trúc cân bằng với thiên nhiên. Thành phố Seattle đã có sức lôi cuốn mãnh liệt những người yêu thích thể thao như: leo núi, chạy xe đạp, chạy bộ, đi thuyền, bơi lội và đánh golf.

Có lẽ bạn sẽ không thể bỏ qua một địa điểm khác mà tất cả mọi thứ đều bắt đầu từ đó: Đó là Pioneer Square, nơi thành phố Seattle được bắt đầu thành lập từ năm 1851. Thả bộ dọc theo con đường Tron Trượt (skid road) ngày xưa các phu đồn cây làm gỗ đã dùng con đường này để lán những thân cây thông xuống biển. Hay đi qua các tòa nhà bằng gạch đỏ cũ kỹ được xây lên thay thế những căn nhà gỗ mỏng manh trước kia đã bị tàn phá bởi vụ hỏa hoạn vĩ đại nhất trong lịch sử của thành phố Seattle (Seattle's Great Fire) năm 1889. Muốn có cảm giác thật sự về quá khứ ngụt cháy của thành phố, xin mời bạn đến thăm viếng thành phố dưới lòng đất (The Underground Tour). Trong lúc bạn đang nhìn ngắm những phần còn lại của các tòa nhà bị cháy, người hướng dẫn sẽ kể cho bạn nghe những huyền thoại tuyệt đẹp về thành phố đã bị chôn vùi trong lòng đất.

Muốn biết sự chịu đựng thêm thường của mình đến mức nào xin mời bạn đến Pine Place Market (hay Public Market) trên đường số 1, khúc đường trên đồi cao nhìn ra biển. Bạn sẽ thấy những vòng rau, vòng bông rực rỡ đủ màu sắc và những con cá Salmon (giống cá đặc biệt sống ở vùng biển lạnh Alaska và Washington) vảy bạc lóng lánh như mời mọc du khách. Cùng lúc đó bạn sẽ ngửi thấy mùi cà phê thơm phức nổi tiếng của Seattle (cà phê Starbuck, Seattle Best Coffee) mùi gia vị nồng nặc của thức ăn và của tỏi. Bạn nên ngừng lại thưởng thức một vài món ăn đủ loại trong chợ; Mua một vài món thủ công nghệ làm kỷ niệm hay mua những hộp cá được bọc chặt nước đá để mang đi . . . nhìn những người bán hàng quảng cá hay cua từ ngoài vào trong quầy hàng để người bên trong chụp lấy bỏ lên cân, gói lại và đưa cho khách hàng.

Đi biển ngắm cảnh ở Seattle là điều bạn không thể bỏ qua được. Việc đi biển này rất đơn giản, bạn chỉ cần bước lên một trong những chiếc phà, giá vé rất rẻ, của tiểu bang Washington khởi hành mỗi giờ. Bạn có thể đi một chuyến phà khứ hồi mất khoảng 2 tiếng đồng hồ để tới thành phố Bremerton (nơi có căn cứ sửa chữa tàu bè lớn nhất của Hải Quân Hoa Kỳ) trong vùng biển Olympic Peninsula. Hay mất khoảng một tiếng 10 phút cho một chuyến phà khứ hồi tới Bainbridge Island. Nếu bạn muốn bạn có thể đem theo xe hơi lên phà luôn vì phà có thể chở được cả người lẫn xe.

Tại Ballard thành phố kề cận Seattle bạn sẽ bị "thôi miên" khi nhìn ngắm Hiram M. Chittender Locks đưa tàu bè từ bên nước biển mặn qua bên nước ngọt của hồ Washington hay ngược lại. Hoặc qua cửa kính của phòng quan sát dưới mặt nước, bạn sẽ thấy hàng ngàn con cá Salmon hay cá Steelhead bơi qua lại.

Thành phố Seattle còn là nơi "trăm hoa đua nở" cho mọi ngành văn hóa và nghệ thuật: tranh ảnh, điêu khắc quý. Khiêu vũ, âm nhạc, nghệ thuật sân khấu . . . Bảo tàng viện nghệ thuật mới khai trương năm 1992, trưng bày các tranh ảnh, đồ gốm, thủ công nghệ, điêu khắc của người Á Châu, người Mỹ Da Đỏ, người Phi Châu và những đồ cổ nghệ

thuật trước thời Kha Luân Bố. Dàn nhạc hòa tấu nổi tiếng của Seattle (Seattle Symphony) và Seattle Opera Association trình diễn thường xuyên tại Opera House trong Seattle Center.

Người ta nói hơi quá về sự nổi tiếng mưa nhiều ở Seattle. Dĩ nhiên là có mưa nhiều tại Seattle nhưng chỉ nhiều trong khoảng tháng Mười Một tới tháng Ba. Nhiều người sẽ ngạc nhiên khi biết được rằng mực nước trung bình hàng năm của Seattle là 36", ít hơn mực nước mưa trung bình của thành phố New York, Philadelphia hay của Washington D.C.

Cám ơn hệ thống xe bus của Seattle và các vùng phụ cận trong King County đã làm cho sự di chuyển trở nên dễ dàng. Tuy các con đường trong trung tâm thành phố có hơi dốc vì thành phố Seattle được xây dựng trên 7 ngọn đồi, nhưng nói rất tốt cho việc đi bộ. Còn đi xe bus lại không mất tiền trong phạm vi trung tâm thành phố từ 4 giờ sáng đến 9 giờ tối.

Dù bạn đến để ngắm phong cảnh, ngắm biển hay vì thức ăn biển, Seattle chắc chắn sẽ thúc dục bạn trở lại cho một lần thăm viếng khác.

Đào Hải - Seattle, Wa.

(Viết theo Madilee C. Wnek, AAA World)

CHƠI HỤI.

Chuyện xảy ra tại một hãng điện tử nhỏ do người VN làm chủ tại Cali. Chị Năm vì lúc sau này hãng ế ảm, không còn "overtime", phần cái "Mốt ghệt" lại quá nặng nên trong lúc "lunch break" chị tổ chức chơi hụi kiếm thêm chút đỉnh.

Đang rầu rĩ vì số người chơi quá ít ỏi, thì có anh bạn đồng nghiệp, người Chợ Lớn, bước vào. Sau khi rõ tự sự tại sao chị Năm buồn, anh chàng người Chợ Lớn tốt bụng tuôn ra một hơi:

- Chờ lát ôi, có gì mà chị Lăm pường, hổng có ai chơi chị Lăm hả?. Tui sẽ chơi cho chị một cái. Mà chút nữa, tui sẽ lói ông chủ chơi cho chị thêm một cái nữa, ông chủ chơi thì chị lăm sướng ghê lăm há Chị Năm!?!?!?!?!.

Hiệp sĩ mù

ĐÊM TÂN HÔN.

Có một anh chàng gốc Tàu qua Việt Nam làm ăn cũng khá lâu và cưới một cô vợ người Huế! Đêm động phòng, sau khi "mọi việc" xong xuôi, cô vợ Huế thở thê:

- "Ngủ hí" !!

Anh Tàu tưởng là cô vợ muốn thêm năm lần nữa (ngũ là năm, hí là chuyện chăn gối) nên chiều vợ, hí hục làm tròn bốn phận.

Một gần dứt hơi, anh chàng xuôi cò lu xỏng tay đụng tấm vách lá. Sợ vách xập, cô vợ hốt hoảng nói:

- "xập dách" !!

Anh Tàu chịu hết nổi:

- Chết cha ngộ đời, xập dách nữa thì ngộ dề dới ông pà!!!!!!!

Cô vợ Huế?!?!?!?!?!.

T. Mù

Giông bão thổi vào Seattle.

Đúng vào ngày lễ đăng quang của Tân Tổng Thống Bill Clinton, trận bão "không tên" đã thổi vào vùng Puget Sound (tên vùng biển quanh thành phố Seattle) tiểu bang Washington. Mưa to, gió lớn với vận tốc trung bình 75 miles một giờ. Có nơi trong vùng vận tốc gió thổi mạnh lên đến 95 miles một giờ. Gió thổi mạnh làm ngã cột đèn điện; đổ cây cối, làm sập nhà, sập garage, sập xe hơi, . . . khiến hai người chết và nhiều người bị thương. Hai cầu nổi, trong số 10 cây cầu nổi dài nhất thế giới, bắc ngang qua lake Washington bị gió thổi mạnh làm "lắc lư con tàu đi" nên chính quyền địa phương phải cấm xe cộ chạy qua lại hơn hai ngày.

Sau hơn 3 ngày giông bão, ngoài số người chết và bị thương, cơn bão còn gây thiệt hại về vật chất đáng kể lên đến triệu bạc cho dân Seattle và vùng phụ cận. Hơn 300 ngàn dân trong vùng phải sống trong cảnh tăm tối . . . vì mất điện ! Hy vọng "sau cơn bão trời lại sáng" và người dân Seattle lại có những ngày sáng lạng sau ngày lễ đăng quang của Tân Tổng Thống Hoa Kỳ.

Dân Seattle bị trúng độc.

Đã có gần 500 người đủ mọi lứa tuổi phải vào bệnh viện vì ăn hamburger tại nhiều nhà hàng mang cùng một tên Jack-in-the-Box tại Seattle và vùng phụ cận. Trong số người ăn hamburger bị trúng độc này, có 3 trẻ em đã bị chết (tính đến ngày 21-2-93).

Theo sở y tế địa phương cho biết: những miếng hamburger bị nhiễm độc là do sự thiếu vệ sinh tại các lò sát sanh khiến sinh ra vi trùng "The E. Coli" rất độc hại. Rồi cũng vì khi chiên những miếng hamburger này, nhà hàng Jack in the box đã không chiên nóng đủ nhiệt độ đòi hỏi cho nên vi trùng E. Coli vẫn tồn tại trong thịt và gây tác hại cho người ăn phải chúng.

Trong số dân Seattle bị trúng độc vì ăn hamburger này cũng may không có dân Việt Tị Nạn nào cả. Điều này cũng dễ hiểu vì đa số dân Việt dù đang sống ở Hoa Kỳ nhưng vẫn thích ăn phở hơn hamburger.

Lại thêm sa thải.

Qua năm Con Gà này có lẽ dân Seattle làm ăn không khá lắm, mới đầu năm ngoài hai "tai nạn" bão và trúng độc vì ăn hamburger, lại thêm cái thông cáo của hãng đóng phi cơ Boeing giảm sản xuất và sa thải người làm cho dân Seattle càng thêm "chói vói" ! Hãng Boeing thông cáo là kể từ năm nay cho đến ba năm tới, hãng sẽ giảm mức đóng phi cơ đủ loại xuống từ từ. Lý do là nhiều hãng hàng không trước kia đã đặt mua nhiều phi cơ của hãng Boeing nay xin mua ít đi hay xin đình hoãn lại. Do đó số lượng nhân công làm việc cho hãng Boeing, trong đó có rất nhiều kỹ sư và công nhân người Việt, sẽ bị cắt giảm. Năm nay hãng Boeing dự trừ sa thải 12 ngàn người hay hơn và khoảng 20 ngàn hai năm sau đó. Con số công nhân bị cắt giảm của hãng Boeing kể trên chưa kể khoảng 30 ngàn người khác làm việc cho các hãng xưởng nhỏ có contracts làm cơ phận nhỏ cho hãng Boeing rồi cũng sẽ bị mất việc.

Người giàu có nhất nước Mỹ năm 1992.

Đó là tỷ phú Bill Gate, chủ tịch công ty Microsoft ở Bellevue - thành phố nằm cạnh Seattle về hướng đông - thuộc tiểu bang Washington. Vài đặc điểm của tỷ phú Bill Gate:

- Tài sản ước lượng 6.3 tỉ đô la.
- Năm nay khoảng 39 tuổi, còn độc thân vì làm việc nhiều quá không có thời giờ lấy vợ (theo lời kể lại của một bạn thân với Bill Gate).
- Thần đồng computer từ thời còn nhỏ (10 tuổi ?).
- Cha là thẩm phán của Seattle đã giúp vốn cho Bill Gate mở công ty Microsoft. Hiện nay Microsoft là công ty computer lớn nhất về software.

Tiệc Tân Niên.

Để mừng Xuân Kỷ Dậu và cũng để kết chặt tình thân hữu giữa các bạn LH tại Seattle và vùng phụ cận. Ban Tổ Chức Đại Hội LH hè 1993 đã tổ chức một bữa tiệc Tân Niên cho các bạn và gia đình trong vùng tại nhà hàng Saigon Dynasty, vào lúc 5:30 chiều, thứ bảy ngày 30 tháng 1 năm 1993. Ngoài việc thưởng thức các món ăn Tàu khá ngon

của nhà hàng. Các bạn còn kể lại cho nhau nghe những kỷ niệm của hai lần Đại hội và Họp mặt LĐ trước tại Washington DC hè 1989 và Little Saigon hè 1991. Rồi các bạn cũng đặt nhiều kỳ vọng vào sự thành công của Đại Hội Lưu Đày kỳ 2 vào hè năm nay tại Seattle được như hai lần trước.

Những điều cần biết về việc Đại Hội.

Tôi xin mượn "đất" của mục này để gửi đến bạn những điều cần biết cho việc đi tham dự Đại Hội LĐ hè 1993 tại Seattle.

* * * Nếu bạn tới Seattle bằng phi cơ bạn sẽ đáp phi cơ xuống phi trường Sea-Tac. Đó là phi trường quốc tế duy nhất của thành phố Seattle và Tacoma (Sea-Tac là chữ viết tắt của hai thành phố ghép lại).

* * * Đặt khách sạn bạn nên hỏi các khách sạn nằm về hướng Nam của thành phố Seattle. Những khách sạn ở trung tâm thành phố - gần địa điểm tổ chức một chút - nhưng đó là những khách sạn rất sang và rất mắc tiền, giá từ 150.00\$/ngày trở lên, và nếu bạn không "made reservation" từ bây giờ bạn sẽ ít có cơ hội được ở những khách sạn đó. Muốn dễ dàng trong việc tìm kiếm các khách sạn, phòng ngủ, các bạn nên chọn những khách sạn có trong một hệ thống lớn như: Motel 6, Super 8 Motel, Courtyard by Marriott. . .Sau đây là những số điện thoại của các khách sạn nêu ở trên:

Motel 6 - Seattle (south) 206-824-9902.

Seattle (Sea-Tac) 206-241-1648.@

Super 8 Motel - **Sea-Tac Airport 1-800-800-8000.@**

Federal Way 1-800-800-8000.

(gần nhà Đào Hải)

Courtyard by Marriott: 1-800-321-2211.

South Center (Seattle): 206-575-2500

@ Những khách sạn gần phi trường tiện lợi nhất.

Về việc thuê xe, ngay tại phi trường có các hãng cho thuê xe như: Budget, Alamo, Avis, Hertz, Thrifty.. v . v . . .

Các bạn muốn có chỗ ở và loại xe mình muốn điều kiện quan trọng là các bạn phải gọi điện thoại đặt trước, sớm chừng nào tốt chừng ấy. Nếu các bạn muốn BTC sẽ làm những việc này dùm bạn.

Nếu các bạn còn "thắc mắc" hay cần biết thêm những chi tiết khác, xin các bạn hãy gọi BTC:

- Ban Tiếp Tân và An Ninh.

Nguyễn Lê Hinh: 206-641-1392

Nguyễn Văn Khang: 206-821-4216

- Ban Du Lịch và Thể Thao.

Bùi Đức Ly: 206-937-0695

Lưu Văn Tân: 206-723-6510

- Ban Ấm Thực và Thủ Quỹ.

Nguyễn Đình Trục: 206-536-3149

Lê Văn Quát: 206-882-0044

- Ban Văn Nghệ.

Phạm Văn Hồng: 206-643-7094

- Trưởng Ban Tổ Chức kim Thông Tin Báo Chí.

Đào Hải: 206-874-4725

Nguyễn Đức Thiện: 206-361-1759

* * * Ban Tổ Chức Đại Hội các Cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Đày kỳ 2 tại Seattle tha thiết kêu gọi các bạn ở khắp mọi nơi tiếp tay với BTC để đưa Đại Hội đến thành công tối đa bằng cách thông báo cho BTC càng sớm càng tốt là bạn sẽ đến Seattle tham dự Đại Hội vào ngày nào ? Bằng phương tiện nào, xe hơi, xe lửa hay phi cơ ? Sau cùng là các bạn nên gửi trước cho BTC 100 đô la để lo những bữa ăn chính và chi phí cho việc tổ chức Đại Hội. Số tiền này là số tiền tối thiểu mà Ban Tổ Chức tính mỗi một gia đình tham dự Đại Hội phải đóng góp. Hy vọng sau 100 đô la này chúng ta sẽ không phải đóng thêm hoặc có phải đóng thêm cũng rất ít. Dù BTC có ứng trước một số tiền nhưng chắc chắn sẽ "không thấm vào đâu" so với chi phí tổ chức, vậy mong các bạn gửi 100 đô la trước ngày Đại Hội để "đầu tư" vào sự thành công của Đại Hội. Ban Tổ Chức bảo đảm với các bạn, đến Seattle tham dự Đại Hội nếu "không vui, không hay, không say" BTC sẽ trả lại tiền !.

* * * **Vậy:**

- Nếu bạn đã có quyết định đi Seattle tham dự Đại Hội LĐ vào mùa hè 93. Bạn nên gọi điện thoại ngay cho các bạn trong BTC tại Seattle để thông báo và giúp bạn những việc cần thiết.

- Nếu bạn chưa có quyết định hay còn lưỡng lự về việc đi tham dự Đại Hội tại Seattle vào mùa hè này. Bạn nên quyết định "tao sẽ đi" ngay từ bây giờ để bạn khỏi bận tâm suy nghĩ ! Hãy gọi điện thoại cho một trong các bạn trong BTC tại Seattle càng sớm càng tốt để lo phần còn lại cho các bạn.

- Nếu bạn dù đã quyết định không đi tham dự Đại Hội vì "một ngàn lẻ một lý do". Bạn cũng nên gọi điện thoại cho một bạn trong BTC tại Seattle để nghe bạn ấy cho bạn biết có hơn một ngàn lẻ một lý do bạn nên thay đổi quyết định để đi tham dự Đại Hội Lưu Đày kỳ này.

Ban Thông Tin và Báo Chí

**Đại Hội các Cựu Sĩ Quan Hải Quân
các khóa Lưu Đày tại Seattle, hè 1993**

Lá thư vùng Northwest

Thưa các bạn,

Trong số dân Seattle sống trong cảnh tối tăm vì bị mất điện do trận bão "không tên" thổi vào Seattle gây ra, có rất nhiều dân Việt tị nạn mới qua định cư tại Seattle. Tôi biết một gia đình bạn của chúng ta mới qua Hoa kỳ định cư được hơn 3 tháng qua chương trình H.O 14, đó là gia đình bạn Nguyễn Văn Minh, bạn bè trong khóa thường gọi đùa Minh Fulro (vì da bạn không được trắng như bộ đồ tiểu lễ của H.Q). Khóa 2 O.C.S. cũng ở trong "xóm nhà lá" này. Minh gọi điện thoại cho tôi đúng lúc tôi vừa về tới nhà sau một ngày làm việc. Bạn cho tôi biết gia đình bạn đã phải ăn bánh mì thịt nguội thay cơm, và phải sống trong cảnh tối tăm khi về đêm cả hơn một ngày rồi! Minh còn hỏi tôi: "ở Mỹ có hay bị cúp điện không mày?". Nghe câu hỏi có vẻ ngây thơ của bạn tôi cười to lên nhưng bị miệng kịp...vì nghĩ thương cho bạn đã phải sống trong bóng tối thật sự gần mười tám năm qua dưới chế độ CS. Sau khi nói chuyện với Minh, tôi vội vã đi ra nhà kho để tìm bếp và đèn gas loại dùng khi đi cắm trại mang cho Minh mượn.

Khi tới nhà Minh thì trời đã thật sự tối. Nguyên cả khu apartment ba tầng nơi Minh và gia đình ở chỉ được thấp sáng bởi những ngọn đèn cây leo lét lờ mờ như khu chung cư Nguyễn Thiện Thuật vào những tối Sài Gòn bị cúp điện. Thảo nào Minh không nghĩ đến cảnh tối bị cúp điện bên Việt Nam!. Khi tôi mở cửa ngoài bước vào bên trong hành lang, hai bên là phòng ngủ (trước đây là motel nay sửa thành apartment) tối như một đường hầm. Tôi phải dùng đèn pin soi sáng mới thấy đường đi và số phòng của gia đình Minh đang trú ngụ. Sau vài câu "mày tao" thăm hỏi, tôi thấp đèn gas sáng lên rồi chỉ Minh và vợ cách sử dụng bếp và đèn gas của tôi mang tới. Dù vào trong nhà đã lâu nhưng tôi vẫn cảm thấy rất lạnh vì lò sưởi không hoạt động. Tôi nói với vợ Minh: "Nhờ chị pha cho tôi một bình nước trà nóng, uống cho ấm lòng người chiến sĩ cô đơn!". Có lẽ vì chị Minh mới qua Mỹ chưa bao lâu nên sau câu nói của tôi chị không "shit" mà chỉ cười và đi đốt bếp gas nấu nước. Cầm ly trà nóng thơm phức mùi hoa sen mới đem từ Việt Nam qua, đưa lên

môi nhắm nháp...Rồi nhìn chung quanh căn phòng nhỏ, ánh sáng chan hòa tỏa ra từ cái đèn gas camping. Minh mỉm cười và cảm thấy yêu đời trở lại: "Ở Mỹ cũng sướng chứ hì!".

Trong số báo LĐ vừa qua, Hòa Đàm có trả lời một LĐ về "vấn đề tổ chức Đại Hội Lưu Đày hè 93 tại Seattle có thay đổi không?". Hòa Đàm trả lời là việc tổ chức đại hội kỳ này đã chắc chắn như "đinh đóng cột và hàn lại rồi..." Đọc câu trả lời của ông chủ tịch "chúng em" ở Seattle hơi rét! Vì câu nói ấy khi tôi đọc cú tưởng ông muốn nhấn nhủ các bạn ở Seattle: "Việc tổ chức Đại Hội phải được thực hiện bằng mọi giá, tụi bây muốn rút cũng không được!".

Đúng như vậy các bạn LĐ ở Seattle đã có quyết định nhận lãnh việc tổ chức Đại Hội Lưu Đày trong một buổi họp tại nhà Hai Dao. Và ngay sau một tháng kỳ Họp Mặt lần 2 tại Little Sài Gòn, Cali. Như vậy việc tổ chức Đại Hội đã được các LĐ địa phương chuẩn bị từ lâu. Chỉ tiếc phương tiện thông tin của chúng ta là TSLĐ đến với các bạn hơi chậm, mỗi số báo phát hành cách nhau cả nửa năm hay hơn nên các bạn không thấy Seattle có sự chuẩn bị liên tục.

Nói tóm lại việc tổ chức Đại Hội vào mùa hè 93 tại Seattle chắc chắn phải được thực hiện, và các bạn ở Seattle đang dồn mọi nỗ lực để thực hiện tốt công tác mà các bạn đã giao phó. Dù có chuẩn bị từ lâu, dù đang cố gắng làm việc, dù có hoạch định chương trình có vẻ vĩ đại. Nhưng còn mức độ thành công của đại hội lại tùy thuộc vào các bạn đấy! Nếu các bạn ở xa không đến Seattle tham dự Đại Hội đông đủ thì khó có thể tiên đoán đại hội thành công đến mức độ nào.

Phần cuối thư Hai Dao xin gửi lời cảm ơn đến các bạn ở nhiều nơi trên Hoa Kỳ gọi điện thoại khuyến khích tôi tiếp tục viết "Lá thư vùng Northwest" cho TSLĐ. Mục này được viết tiếp tục là bởi những lời khuyến khích quý báu của các bạn đó.

*Hai Dao
Seattle-Wa.*

"Xuân đã về, xuân đã về, ngàn hoa lá reo mừng trong nắng..." tiếng nhạc xuân vang vang trong không gian - điện thoại reo - "Hello, em cũng, đầu năm trên ấy có gì lạ không em? sao giọng rè vậy, bệnh hả cũng?..." Như được gài đúng chỗ ngứa, em rên rí "ôi trời, cảm cúm hay allergies gì gì đó sắp giết tao đây nhỏ ơi - cái xú gì mà chán quá mà ừ". Ông xã (xệ) của em đứng gần đấy, ném một cái nhìn đầy ẩn ý (xấu) và lảng lạng rót đầy một ly nước lạnh đem đến đặt không được nhẹ tay cho lắm trước mặt em.

Chẳng biết các chị trong hội LD ra sao chứ phần em lần nào tụi em phone cho nhau là cái bản mặt của chồng em lại dài ra, mang đi cần liền dám lên đến năm mươi pounds giác chứ không chơi đâu đó!

Như quý vị đã biết, bạn em đang ở vùng nắng ấm Cali, nơi quy tụ người Việt nhiều đúng hàng thứ nhất ở Hiệp Chúng Quốc - năm rồi, em được theo chồng sang chơi hai tuần nhân dịp họp mặt kỳ 2 của các ông LD - ôi em mê cái tiểu bang này quá quý vị ơi - mùa này đọc báo, xem tivi được tí ti khung cảnh hội Tết ở bên ấy; em thêm được đắm mình trong các hội xuân ở tiểu bang này quá, rồi đâm ra ganh tị với bạn của mình. Bên VA cũng có chợ Tết, nhưng vì thời tiết nên chỉ tổ chúc trong khuôn viên các trường trung học chật hẹp, tù túng, ngột ngạt; không đi thì nhớ, thêm phong vị quê hương, còn đi thì...lại càng tức, càng nhớ những ngày cận Tết ở quê nhà. Ông xã em bảo rằng "khó mà vừa được lòng người như...em". Nói nào ngay chàng thừa biết tính của em; dù gì thì tụi em cũng biết nhau từ hồi còn nhỏ xíu - có cái Tết nào mà bọn em không chà lết ở chợ hoa Nguyễn Huệ, chợ Bến thành, Bà Chiểu, Tân Định, Đa Kao...và sau này khi lớn lên một chút là có màn chạy honda đu theo các đoàn múa lân đến tận Chợ Lớn cũ, Chợ Lớn mới, bến Bình Đông...xem Lân Địa vờn nhau theo tiếng trống trong khói pháo và các cuộc tỉ võ từ tay không cho đến bằng gậy côn đao kiếm...cái Tết nào đối với bọn em cũng tràn đầy nắng ấm, rộn ràng âm thanh tuom đầy một ngọt tươi vui. Bây giờ, ở miền đông bắc Hoa Kỳ, Tết nhằm vào mùa đông buốt giá, có năm nào không thấy tuyết băng tràn lấp vào những ngày chợ Tết nhóm họp đâu? Bọn em

loanh quanh như những anh mù sờ voi; lẫn quẩn ở mấy cái hội trường nhỏ xíu như sờ nhằm cái vòi voi - bạn em thét lên "con quý sứ, sao mày không sờ cái gì khác bánh hơn mà lại là cái vòi voi..." khi nghe em ví von thế - con nhỏ này mấy lúc gần đây coi bộ đầu óc bị "cúp điện" hay sao mà đen tối quá quý vị ạ!

Mùng 2 Tết, bọn em tháp tùng ông Hội Trưởng LD đi dự buổi tiệc tân niên ở Washington D.C do các anh em hội H.O tổ chức - tội nghiệp ông HT của tụi em chở theo mấy bao đồ cũ định tặng các gia đình H.O mới qua; chàng chơi một cái somi, ngoài khoác jacket và cái quần jean xanh cũ mềm, ông xã em cũng thế, em cũng vậy.

Đến nơi, đó là một cái hội trường của nhà thờ nhỏ xíu, thiếu ánh sáng, in hình thiếu cả không khí nửa vì người đông như trầy hội; đã vậy BTC lại cho đốt trầm, nhang, hương khói mù mịt - các chàng tham dự đa số diện complets, veston, somi, cà vạt, gi lê, khuy măng sét chỉnh tề - các nàng thì đúng là "muôn hồng ngàn tía"; áo choàng lông trắng toát hay rần rện như da cạp, lốm đốm tựa da beo rồi thì áo nhung, áo kim tuyến, áo thêu lấp lánh như sao sa - trời lạnh bỏ xù mà thấy mấy nàng mặc topless hở cổ, đưa ngực thỏn thẹn, đưa bắp tay của các lực sĩ củ tạ, đưa đùi xoay tượng da gà nổi li ti mà bắt buồn cười - nhỏ bạn em chêm "sao mi nhìn chi kỳ thế?" - Không kỳ sao được, suốt buổi văn nghệ, em có nghe thấy gì đâu, vì mọi người trước em một hàng ghế củ mài xoay ngược người lại "côn" với hai mọi người kế em, các mọi "côn" qua "côn" lại em đến diếc cả tai và nhúc cả đầu vì nhìn cái bản mặt chữ bự phấn son in hình rinh hết cả cái tủ mỹ phẩm bày lên mặt của mấy mọi này em đã nghĩ đại chắc tí nữa sẽ có tuồng cải lương hồ quảng và các mọi này sẽ đóng vài màn trong ấy - nhưng em đã nhằm cũng như ông HT của tụi em; chàng xiêu xiêu rinh đồ về...dinh lại. Ông xã em thở ra một hơi dài đến cả cây số "may phước quá, mày mà bung mấy bao đồ vô, chắc tụi mình kiếm chỗ độn thổ thăng thiên cho đỡ...túi - HT chống trả yếu ớt - "bộ tao ngu sao vậy, phải coi giò coi cẳng trước khi đem vô chỗ bộ!" - chàng đã quên tuốt tuốt bài học "thương người như thể thương thân" mà chàng hùng hồn thuyết giảng cho tụi em nghe hai ngày trước; khi

cổ động tụi em thu dọn những món đồ không cần dùng mang tặng..."đứng nơi, đứng lúc"! !!

Đến giờ ăn, em ngồi chết cứng tại chỗ vì...quê - trời ơi dân trí mình thấp quá, thấy thương quá và tủi quá quý vị ạ! - các cậu các mợ và các đấng nhi đồng bóc vỏ bánh chung, dưa món, xương xẩu cả đến vỏ hạt dưa, vỏ kẹo mút, ly không...quăng phịch phịch xuống sàn nhà...thờ - Xui một điều là gần chỗ em ngồi có một chàng Mèo thú thiệt (chắc security của nhà thờ) đứng bên ngạch cửa ăn thông qua một phòng khác, cú thò lò đôi mắt ra nhìn khung cảnh xung quanh rồi lắc lư nhẹ nhệ cái đầu tóc vàng, làm em lại càng...xệ, không dám cả đứng lên để đi lấy thức ăn - vì tưởng tượng (cũng như tưởng voi) : chắc chàng nghĩ "mình đang chứng kiến một buổi tiệc của thời tiền sử ở một hang động nào đó thời cổ xưa - vài ngàn năm trước tây lịch...!!!

Trong khi ăn, chương trình văn nghệ vẫn tiếp diễn một chàng sồn sồn; chemi đỏ, cavát sọc, quần trắng, giày nâu trông khá đẹp...lão, xung phong lên hát giúp vui, bài đầu là "Thủy Thủ và Biển Cả" tiếp theo bài "Hoa Biển" HT Đàm sáng tề người, chắc mêm chàng phải là HQ - em đố võ (gì thì em đố, chú dám đố, dám xúi là em...ngon lắm đó quý vị ạ!) - ờ, hỏi tên và số phone đi, biết đâu LĐ vùng mình lại chẳng có thêm một ca sĩ cạnh tranh với Thiều Tài. Nói là làm (em chịu HT của tụi mình ở chỗ ấy) - Đàm HT rình rình chàng áo đỏ vừa rời sân khấu là ...bắn lại tỉ tê. Một lúc sau chàng trở lại chỗ ngồi, mặt ỉu xiu như cái bánh bao...chiều, vai xệ xuống, mắt chớp lia, kề tai em thều thào: "không xong rồi bạn ơi, nghe hỏi nà tôi coi bộ ống "rớt" quá, chắc bên dân chính chỗ không phải quân đội thành ra tui hổng có hỏi số phone làm gì!"

Tụi cho Đàm hội trường - vì là chủ tịch một hội nên gần Tết Âm Lịch chàng nhận được thiệp của Hội Cao Niên mời đến dự buổi lễ Tế Tổ Tiên hằng năm trong vùng. Thiệp mời có câu đại khái "quý vị sẽ được đối xử ngang hàng bình đẳng gì gì đó với các hội viên của hội chúng tôi..." (em không đọc thiệp mời, chỉ nghe chàng học lại) - coi bộ câu ni mịch lòng chàng quá nên khi nghe chàng than thở; em đóng thêm một búa "tui đề nghị kỳ này anh xin vào hội "bao lố" - ý quên bỏ lão luôn cho tiện việc sổ sách..." - bèn có sự cười ha hả, nhưng em biết chắc đương sự đang muốn sổ tiếng...Đức sau cái đề nghị phi lý của em - kệ, lâu lâu ghẹo HT câu cho vui của vui nhà LĐ phải không hở quý vị!

Nhưng có lẽ chí lớn gặp nhau, đồng tâm kết hợp nên thơ rằng:

Có chàng ở tận Cali,
vừa lên chúc bố đã xung...lão rồi!

Quý vị đọc TSLĐ số 12 chắc rõ - em nói có sách, mách có chứng "đàng goàng" - ai bị "chạm nọc" cú việc lên tiếng - bằng không thì cú việc tiếng Tây chơi thả giàn - em cóc ngán (vì ở xa quá mà) "nị muốn báo thù" thì:

1- Ngon - mua vé tàu bay cho vợ con về VA gặp
2- Dỏ - ráng chờ đến tháng 7 - "Thần Đậu niên lai, kiến bạn...không hiền" ở Seattle tiểu bang Washington vậy! e rằng khi ấy cơn giận nguôi rồi, bạn ta xài hết vốn liếng tiếng Tây hoặc đã khản tiếng, khan hơi - hi hi, em cú "bình chân như vại"!

Năm nay, năm con gà, tiếng Hán là kê cũng gọi là Đậu - em thì Hán hẹp (viết đến đây tay run run, người hùng ĐĐ 35 chờ lúc này "báo thù" thêm gờ vào Hán...là em chỉ có nước...thác quý vị ạ) năm của tỉnh thức nên em nhìn những sự thật ở các góc cạnh không được đẹp - biết sao bây giờ - nhìn lại xem Tổ Quốc dân tộc ta vẫn đang chìm đắm trong tăm tối khổ đau - còn chúng ta bộ sung sướng hãnh diện trong kiếp lưu đày ở đất nước người u ??? Bây giờ có guọng vui chăng là ở một vài kỷ niệm chung như tình bạn của tụi em từ thuà còn cấp sách đi học hồi thơ ấu - như các ông chồng của chúng ta ở những quân trường, những vùng chiến thuật ngày xưa khi các ngài còn là quan to súng ngắn oai vệ trong képpi lễ phục...(đi cua đào dài dài) mỗi khi được phép hay lên bờ - đã có thơ rằng:

Đường nào dài bằng đường Trần Hưng Đạo,
Lính nào...sạo bằng lính Hải Quân!

Vậy thì, ời bà con ơi, canh vé máy bay "seo", tụi mình kéo nhau tham dự Đại Hội Lưu Đày kỳ 2 ở Seattle tiểu bang Washington để:

Trước là cho đẹp lòng chàng
Sau là chàng phải...đẹp lòng thiệp sau!

Ờ, em phải trở lại cuộc điện đàm của tụi em chú - hình như em đã "cà kê dê ngỗng" hơi nhiều rồi, hi vọng quý vị không đến nỗi "bội thực" vì bốn món ăn chơi của em - em cũng không dám mời quý vị "thiểm xực" thêm câu chuyện "đầu cua tai nheo" của bọn em vì hầu như "phone bắt tận ngôn" phải không quý vị? Xin kính chào - hẹn gặp lại quý vị ở thành phố Ngọc Bích tháng 7, chín ba.

Thủy Lém

**Bùi đức Ly,
Gửi đến các bạn Lưu Đày và Thân Hữu.**

Trước Tết tôi có gửi đến các bạn một tâm thư kêu gọi các bạn phát tâm chung góp, giúp người bạn Phạm thái Hoàng bị lao phổi nên bị trì hoãn việc rời Việt Nam để đi Hoa Kỳ (diện H.O).

Sự đáp ứng của các bạn đã chúng tôi được tình tương thân tương trợ "bạn hữu chí bình" đối với một người bạn không may mắn còn ở lại. Một vài bạn thu về cho biết hoàn cảnh hiện tại khó khăn nhưng cũng gửi về để giúp Phạm thái Hoàng. Của ít lòng nhiều đã hình ảnh được "lá rách bao bọc lá tẻ tôi" nhưng:

Một cây làm chẳng nên non,

Lưu Đày hợp lại mua "bia lon" cho Hoàng.

Sau khi gom góp, đại diện các bạn tôi đã gửi về Việt Nam cho P.T.Hoàng 200.00 US và khi vừa gửi xong thì nhận được của vài bạn vừa gửi đến: Vinh Tú (MD) 5.00, Võ văn Màng (TX) 30.00, Huỳnh quốc Tuấn (VA) 20.00 và Nguyễn Thanh (VA) 20.00.

Nay thu của P.T.Hoàng từ Việt Nam đã nhận được, Tôi xin liệt kê số tiền đã nhận được và cảm ơn các bạn đã hưởng ứng lời kêu gọi của tôi:

1- Trần ngọc On (CA)	20.00.
2- Đ/U Nguyễn văn Bé (IL)	20.00.
3- Đào hải (WA)	20.00.
4- Nguyễn đức Thiện (WA)	20.00.
5- Phạm văn Hồng (WA)	20.00.
6- Nguyễn văn Khang (WA)	20.00.
7- Nguyễn đình Trục (WA)	20.00.
8- Nguyễn lê Hình (WA)	20.00.
9- Bùi đức Ly (WA)	20.00. + tem thu liên lạc
10- Trần bá Trung (NJ)	20.00.
11- Phó thái Thiêm (MA)	20.00.
12- Đàm văn Hòa (VA)	20.00.
13- Huỳnh quốc Tuấn (VA)	20.00.
14- Vinh Tú (MD)	5.00.
15- Võ văn Màng (TX)	30.00.
16- Nguyễn Thanh (VA)	20.00.

Cộng..... 315.00.

Gửi 200.00 + 26.00 cước phí..... 226.00

Còn lại..... 89.00 (sẽ giao về bạn Đàm văn Hòa).

Theo thu của Hoàng còn liên lạc được các Lưu Đày Nguyễn văn Ấn (HĐ3), Đỗ ngọc Thành (HĐ3), Tống viết Thuật (HĐ2) và Nguyễn ngọc Phương (CCYT/Cà Mau).

Các bạn mình nghĩ sao về các bạn trên, xin thư cho Đ.V.Hòa, các bạn nhận được thư kêu gọi mà chưa gửi về thì cũng xin gửi về Đ.V.Hòa.

Thân chúc bạn và gia đình an mạnh, hẹn gặp Hè 93 tại Seattle.

Thư Sài Gòn

Sài Gòn, 04/04/1992.

Ly thân,

Đã nhận được 200 USD của mày gửi và thu của mày hôm qua 03/04/92. Vội trả lời thu mày ngay. Thành thật cảm ơn mày và tất cả anh em bè bạn đã giúp đỡ gia đình tao trong lúc khó khăn. Tao bị bệnh phổi cuối năm ngoái, đã chữa được 4 tháng còn chữa tiếp 5 tháng nữa.

Nhớ ngày đó (khoảng 23/04/75) tàu tao HQ 16 về Vũng Tàu thì tàu mày vừa khởi hành, hai đứa mình chỉ điện thoại nói với nhau vài lời, thế mà bây giờ đã 17 năm rồi. Tao có ông anh vợ (anh ruột của Tâm) H.O. 11 vừa qua Mỹ hôm 5/3/92 cũng ở Washington nhưng mà tại Maryland, ảnh cũng ở Sa Đéc với Hòa Đàm, Hòa Đàm biết ảnh rõ lắm, có gì ghé ảnh chơi mày sẽ rõ gia đình tao hơn. Khóa mình hiện nay ở V.N còn một ít, Tao có liên lạc được với thằng Ấn đen (HĐ 3) Tống viết Thuật (HĐ 3) Đỗ ngọc Thành (H.L.Viên lúc mình học khóa 1 Đặc biệt Nha Trang) Nguyễn ngọc Phương (hiện đang làm ở trường đua Phú Thọ). Tao có mấy lần ngang qua nhà Bùi đức Mạnh nhưng ngại không dám vào thăm. Hôm người đưa tiền đến cho tao có nói là ghé nhà chị Hai mày ở Khánh Hội để đưa tiền. Từ đó đến giờ tao cũng không ghé nhà chị Hai mày, không hiểu còn ở chỗ cũ không? Chị mày dạo này ra sao? không biết chỉ còn nhận ra tao nữa không? Năm 78 hay 79 gì đó, mày có gửi cho Tâm tấm hình của mày, vợ mày và cháu bé gái mày bồng trên tay, tụi tao còn gửi kỷ niệm, mày bây giờ có cả thấy mấy cháu? nếu có thể gửi ảnh cho tao. Còn riêng tao, ngoài thằng Khải đang ở với Toàn thì tao còn hai đứa con gái, 8 tuổi và 6 tuổi. Hy vọng ngày đoàn tụ ở Mỹ chúng mình có dịp gặp lại để ôn những kỷ niệm vui buồn của thời lính.

Này giờ lo viết thư tụi mình tao quên, cho tao gửi lời thăm và cảm ơn thật nhiều: Trần ngọc On, Phó thái Thiêm, Trần bá Trung, Nguyễn đức Thiện, Đ/U Bé, Đào Hải, Phạm văn Hồng, Nguyễn văn Khang, Nguyễn đình Trực, Lưu văn Tân, Hòa Đàm, Lê Hình và Mày. Cho tao gửi lời chúc sức khỏe tất cả bè bạn và gia đình các bạn ở Mỹ.

bạn quay

Phạm Văn Hoàng

Đơn thân.

Thật tao không ngờ cái ngã đầu tiên của mày, cũng là cái ngã cuối cùng của cuộc đời mày!!!

Trước khi tạm biệt quê hương - một quê hương buồn nhiều hơn vui - Tao tự hứa sẽ khóc trước mộ mày trong tình chiến hữu - nhưng tao tẻ quá, không làm được như dự định đã ấp ủ từ lâu.

Đơn ọ.

Mày hẳn còn nhớ những ngày êm ả và buồn tênh ở đời La Salle Nha Trang ngày xưa của chúng mình không nhỉ?

Đời Sơ tập viện - Ngày lại ngày - rồi lên Kinh viện - tháng nối tháng - một màu đen của áo chùng thâm và Rabat trắng viền cổ.

19 tuổi - Mày với tao - Bỏ lại hết - Bỏ lại tất cả của một thời chúng sinh khờ dại - Bỏ lại đằng sau ước mơ làm một sư huynh dòng La Salle chuyên về giáo dục, để lao vào lính, nhảy vào cuộc chiến đẫm máu huynh đệ tương tàn.

Nha trang đó - thành phố đã sinh mày ra và ru mày lớn lên theo tiếng rì rào của biển sóng, của những hàng dương xanh ngắt - xanh một màu xanh da trời nhẹ gió - xanh như màu xanh của một người tình yêu biển - Chắc hẳn một phần nào đó đã thôi thúc mày chọn nghiệp chướng hải hồ. Tao đã cùng mày những ngày đầu tiên tập tễnh học làm lính - và tao cũng đã liệng cho mày một hòn đất trong nắm mồ mày đã nằm xuống - Miên viễn không bao giờ còn thấy nhau.

Đơn ọ.

Mày ra đi sớm quá - bất ngờ quá - 24 tuổi đời tuổi con cộp - con thú hoang kiêu hùng của biển xanh đã gục ngã trong trận Hoàng Sa ngắn ngủi và khốc liệt.

Dù sao dĩ nữa - Bây giờ mày cũng đã yên mồ đẹp má - khi xưa mày yêu biển - mày chọn binh nghiệp biển - Thì bây giờ, biển cũng lại với mày - mộ phần mày nằm trong Cù lao Ngọc Thủy, bốn bề là biển xanh và những hàng dừa xanh ngắt.

Sau khi tiễn biệt mày về nơi miên viễn - Tao đã ở lại nhà mày một đêm - Trong chén rượu chia buồn - nửa say nửa tỉnh, Bố mày đã vỗ vai tao mà nói.

- Đơn nó đi sớm quá cháu ọ, Bác cũng buồn lắm,

nhưng dù sao thì nó cũng đã làm tròn bổn phận người trai thời chiến đó cháu.

- Dạ, thưa Bác. . .

- À, mà này cháu - cây tốt thì cho quả ngon, cây xấu thì cho trái xấu, đi lính dù thì mau chết. Phải vậy không cháu?.

- Dạ, thưa Bác phải.

-Cháu không chết trận này với nó, thì trận sau sẽ đến phiên cháu vậy thôi!!!???

.
.

Tiếng súng nổ đầu tiên hẳn chưa phải là tiếng hải pháo của chiến hạm Trung Cộng nhận chìm chiếc PCE 10 ngắn số - mà chính là loạt AK47 chuẩn xác của bộ binh Trung Cộng rưỡi lên Toán Biệt Kích Người Nhái đang tràn lên đảo Quang Hào.

Đơn lảo đảo như người say rượu bị đụng vào một vật quá rắn - Cảm giác đau nhức, chạy rần rật khắp thân mình. Thằng em Long Sandwich nhào tới che thân người sĩ quan trưởng toán. Đơn nhìn nó, miệng lẩm bẩm một lời gì đó và gục xuống bên bãi cát vàng ngay chân mép nước.

Long Sandwich xốc lên vai người chỉ huy cố chạy trở ra xuống đổ bộ - Đạn kêu réo và cày nát xung quanh nó - Nó khê gỏi.

- Ông Thầy, có sao không?.

Khi đã đặt được Đơn vào lòng xuống cao su đổ bộ, nó hiểu rõ, Đơn đã chết - Trên khuôn mặt đẹp trai sẵn có - toang hoác một mớ bầy nhầy của óc trắng lẫn máu, chiếc bêrê đen nằm lệch qua một bên thủng một lỗ nhỏ - đôi mắt Đơn mở trừng trừng đang nhìn vào khoảng trời xanh vút bao la - những đám mây trắng như bông, vẫn bình thản kéo nhau về vô tận.

Long Sandwich hiểu rõ, người chỉ huy cuộc đổ bộ đã chết - Diên tiết - Nó chạy quay trở lại cùng đồng đội - xử dụng khẩu M.60 cá nhân rú lên từng loạt đạn dài khô khốc.

Tiếng nổ vang lên khắp nơi - tiếng départ nhức óc của hải pháo, tiếng AK bay ngược xé rách không gian - Tiếng lựu đạn nổ chát chúa tực vỗ cả

lòng ngực. Long chợt nghe một tiếng nổ gần mình - Nó cảm thấy người nó rục lên vì ngọn lửa phía trước.

Nó chạy lên theo quy luật của một Biệt Kích Nhái - thà chết không bao giờ hàng. Trước mắt nó trung sĩ Từ bị bốn thằng Trung Cộng xù dụng lưỡi lê AK đâm túi bụi vào người - Long xốc tới, một tràng dài khẩu M.60 nổ chính xác, nó thấy rõ, rất rõ cả năm người trước mặt nó giẫy giụa và nằm co quắp.

Tự nhiên người nó xoay ngược lại hẳn - những đốm sáng, đỏ, xanh, vàng nổ tủa tung trong đầu óc Long - Trong cặp mắt đỏ ngầu những gân máu thù hận và mất ngủ sau chuyến hải hành dài từ Đà Nẵng ra - Long Sandwich thấy rõ xác Đơn được một thằng bạn nó đang cố gắng cạy chiếc xuống cao su sát tả hạm chiếc DDR 14.

Long ngã vật xuống như khi bị thua đòn vai judo trong những lần học tự vệ. Trên tấm thân to bè và rắn chắc như một bộ ván ngựa - chỉ chít những lỗ đạn, một cánh tay gãy nát kéo theo những sợi gân trắng còn rung rung - Đôi mắt của nó lạc thần, nó vẫn chưa hiểu, và không bao giờ hiểu nữa, tại sao nó lại nằm ở đây - trên bãi cát vàng óng ánh đã sẫm lại màu nâu của máu.

Tội nghiệp Long - Nó theo Đơn như hình với bóng - Ngày ra trường ở Mỹ về, đậu thủ khoa khóa trưởng toán Seal - Đơn chịu Long Sandwich - Nó dân Bắc Kỳ, Công giáo, di cư - rất ngoan đạo và trung thành, to cao và ăn rất khỏe - Ngày Long còn huấn luyện ở Market Time Cam Ranh - Có lần nó ăn điểm tâm sơ sơ mới có 10 cái sandwich. Từ đó nó gắn liền với tên Long.

Buồn cười nhất cho nó - vợ chồng nó là chủ tiệm bán hòm ở Trương Minh Ký - Dân Bùi Phát siêng làm, khỏe ăn - Còn trẻ thế mà đã là ông chủ tiệm hòm - thế mà lúc chết, nó không có được cái áo quan loại tồi nhất mà nằm - Lũ lính Trung Quốc một phần vì thương tình, một phần cũng vì vệ sinh đã đào một cái hố cát và lấp nó xuống cho bằng phẳng.

Trận chiến xảy ra nhanh quá - Trận đánh thật không cân sức tí nào - 50 biệt kích nhái, làm sao chống lại một tiểu đoàn TQLC Trung Cộng - Chúng nó chiếm đoạt và phòng thủ toàn bộ quần đảo Hoàng Sa đã 3 ngày nay. May mắn hơn cho đám thằng Dũng, thằng Tâm không hàng và bị bắt sống và sau đó bị đem vào lục địa.

Còn lại Long Sandwich, còn lại Từ Cô Đơn và

còn nữa. . .những người lính Biệt Kích Nhái, vĩnh viễn nằm lại trên những hòn đảo hoang vu, xa lạ - Quang Hòa, Du Cau, Hoàng Sa của nhóm Nguyệt Thiềm quanh năm, bốn mùa lộng gió và rơi vào quên lãng. . .

Có ai biết chẳng? - Còn ai nhớ chẳng? - những người lính Biệt Kích Hải Quân đã âm thầm, lặng lẽ ra đi khi tuổi chưa tròn ba mươi...

Tổ quốc ơi - Lịch sử ơi - Họ còn rất nhiều những ân tình chưa trả, họ còn quá nhiều những món nợ phải đòi - Trách nhiệm này thuộc về ai???

. . .Hồn Tử Sĩ gió ù ù thổi. . .

Mặt Chinh Phu trắng dôi dôi soi

Chinh Phu, Tử Sĩ mấy người

Nào ai giặt mặt, nào ai gọi hồn. . .

Đơn thân,

Lời nguyện đó đã đeo đẳng tao gần 20 năm, nó vương vít, nó lẩn quẩn, nó theo tao như một vết chém vô hình.

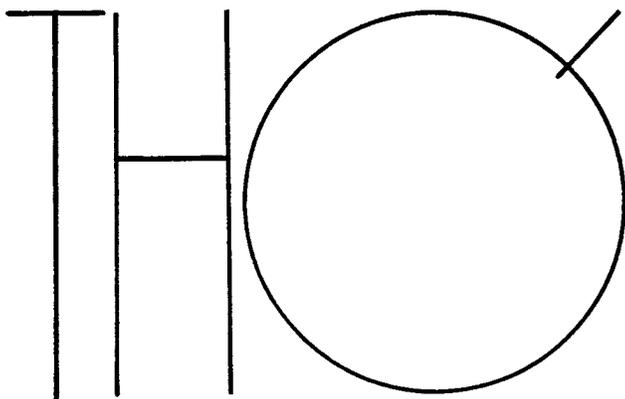
Nắng Sài Gòn vào tháng 5/75 không đẹp, không hanh vàng để giai nhân mặc áo lụa Hà Đông. Nắng nhạt nhạt, bạc thếch màu cỏ úa - màu xanh mét của sốt rét rừng với những bộ áo quần đại quân Cộng Sản - Nắng Sài Gòn vào tháng này u uất, nghẹn ngào và sùm sụp của một rừng nỏn cối, của những đôi dép râu, đập hẳn sâu và tẽ tãi vào dân thành phố Sài Gòn.

Lũ chúng tao - những người bất hạnh - không nhanh chân theo dòng đời di tản - Lũ chúng tao lũ lượt, âm thầm, gục mặt kéo nhau vào các trại cải tạo - để rồi 10 năm sau trở về, nhìn lại cuộc đời với bàn tay trắng, ê chề cho thân phận, và mĩa mai tự hỏi - Mình đã hy sinh cho ai - mình đã chiến đấu vì ai???

Lũ chúng tao, những thằng đã chết vào năm vừa tròn 25 tuổi - nhưng sẽ chôn vào năm 50 tuổi mà yoi. . .

(Trích hồi ký *10 năm miền viễn)

Phan đình Linh

Thân tặng

Hòa giải cho nhiều chủ nói không
Đàm đạo chưa xong đã phụ lòng
Mai này một nợ dân tình chửi
Vàng cũng thành thau, chú tướng đồng

Ấm ức lâu ngày mới Phát ra
Quyền cước bên kia lãnh Theo rồi
Phen này có nước Đào vì tầu
Tứ Hải năm châu vẫn một nhà

Lưu lạc cùng đường nên hết trốn
Đày ải nhau chi cũng chỉ vì
Thân này muốn nổi vòng tay lớn
Tặng hết ân tình bạn hữu xưa.

LĐ

Tâm sự Lưu Đày

Gã Lưu Đày giờ đầu hai thứ tóc
mười mấy năm trời nửa tỉnh nửa say
vận nước ngày xưa giờ đành bỏ cuộc
ở đợ xứ người số kiếp rủi may
gã Lưu Đày thường chờ đêm nằm mộng
khoác lại chiến bào rút kiếm ra quân
giấc mơ xưa chưa hết đã giật mình
sáng dậy đi làm trên đường chửi đồng
gã Lưu Đày dẫn đầu đoàn thể tử
đổi cả cuộc đời lấy chữ tự do
đảo ngược họ tên để hội nhập xứ người
làm Dụ Nhuong chờ thời nơi đất trú
gã Lưu Đày giờ ngày đêm nhớ nước
xót xa lòng nhớ Mẹ nhớ Cha
có quê hương lại không dám về nhà
vì bọn giặc phải cam lòng xuôi ngược
gã Lưu Đày có trăm người bạn hữu
có người về từ đỉnh núi đầu non
có kẻ tan thân thịt cháy hai lần
và có đứa mọt mù trong cái tạo
gã Lưu Đày lặng trông về biển cả
trăm ngàn người Việt tức tưởi chết oan
xác buồng trôi hồn vật vờ hoang đảo
sống gửi thác về làm kiếp dân Nam
gã Lưu Đày đã một thời chiến đấu
bảo vệ non sông đáng bắt khuất hào hùng
giờ làm vốn cho con để giữ đời mai hậu
tuổi trẻ ơi ! vùng đây xóa kiếp lưu vong
gã Lưu Đày ngóng chờ ngày phục quốc
đập phá bạo quyền xây dựng lại quê hương
tuổi trung niên nhưng ý chí vẫn quật cường
tay nắm chắc quyết một lòng vì nước.

LĐ

Khiêu vũ với ma — J. Mù

Cũng như mọi năm, vào dịp Christmas, tất cả các trường đều tổ chức đêm dạ vũ Giáng Sinh để gây quỹ. Trường Wentworth năm nay, cũng không ngoại lệ, mở một party vào một đêm trước đêm Giáng Sinh hai ngày.

Thường thì có rất nhiều rất nhiều người tham dự. Đặc biệt lần này, có rất nhiều cô choai choai, rủ nhau cùng đi, vì nghe đồn rằng: trường Wentworth có nhiều anh bảnh trai, con nhà giàu, học giỏi...!!!. Mấy anh cũng thừa cơ hội này, rủ nhau đi đông đảo.

Tuấn và Dũng là đôi bạn chí thân, hai người quen nhau trên chuyến tàu vượt biên. Qua Mỹ, Dũng vì phải lo giúp đỡ gia đình còn ở lại Việt Nam nên phải đi làm, sau khi học xong trung học. Còn Tuấn thì tiếp tục lên đại học.

Đêm nay, Tuấn và Dũng chung diện hết mình, mỗi người đóng một bộ đồ mới láng coóng, đầu thơm nức mũi đến dự.

Hai người ngồi một hồi lâu, cặp mắt cứ đưa qua đưa lại, trộm nhìn các cô để chọn lựa, từ góc phòng đến góc kẹt, không bỏ sót một cô nào. Tuấn thấy trong góc, có một cô ngồi chống tay lên cằm, mắt cũng chăm chú ngó các anh.

Cặp mắt cô thật to và đen nhánh. Mái tóc xỏa dài ngang lưng, khuôn mặt tựa trái xoan, điểm thêm chút son hồng đỏ tươi trên môi, trông thật là hấp dẫn. Cô lại mặc thêm chiếc áo dạ hội màu đỏ và quấn một chiếc khăn quàng cùng màu trông thật là liêu trai làm sao!!!.

Tuấn bước đến trước mặt cô và vờ như vô tình không hay biết, vẫn giữ khuôn mặt về phía trước và nét mặt thật vui tươi. Tuấn nói một câu bằng quơ:

- Nhìn cô, tôi thấy quen quen. Không biết tôi đã gặp cô ở đâu thì phải?

Cô gái bị hỏi bất thành linh, cô ngó thẳng vào Tuấn:

- Anh đã gặp tôi? Anh có chắc không? lần nào vậy?

Tuấn bị tấn công trở lại, bèn lúng túng:

- Chắc...! Nhưng tôi cũng không nhớ rõ...!

Đôi mắt cô gái chăm chăm nhìn thẳng vào Tuấn một cách mạnh bạo:

- Có phải anh đã từng gặp tôi ở đâu không?

- Ồ, đúng rồi, chắc vậy.

- Chắc hẳn đã lâu rồi?

- Cũng gần đây thôi.

Cô gái đứng lên ngay vào lúc nhạc bắt đầu điệu slow:

- Em muốn nhảy với anh bạn này.

Tuấn sững sờ ngạc nhiên, thông thường thì con trai ngỏ lời chào mời trước đằng này thì ngược lại... 'có lẽ cô này là một cô gái tân thời!', Tuấn thầm nghĩ như vậy.

Trong lúc nhảy, hai người làm quen và thấy lời nói chuyện nhất gừng của cô cũng hơi lạ, cô gái mở lời trước:

- Em tên Ngọc, Nhu Ngọc anh có nhớ không?

Tuấn lúng túng trước câu tự xưng như vậy, anh cố giữ bình tĩnh, không muốn đánh mất cơ hội bằng vàng này:

- Ồ... không, giờ thì anh mới nhớ ra tên Ngọc, còn anh tên Tuấn.

Ngọc nói tiếp có vẻ như không nghe câu trả lời:

- Anh không nhớ hả? Anh có thường đọc báo không?

- Bộ người ta có nói về em trong báo hả? Em đang đi học hay đi làm?

- Ồ, không, em nghỉ học lâu rồi!!!

Tuấn nhìn Ngọc, ngạc nhiên trước câu trả lời lo lửng lửng này. Ngọc đưa mắt nhìn Tuấn dò xét và hỏi:

- Lần cuối cùng mà chúng ta gặp nhau có phải là ngày 30-12-89?

Tuấn có cảm tưởng như đứng trước quan tòa. Muốn nói thẳng là mình người không quen biết, nhưng Tuấn không đủ can đảm nói ra, bèn trả lời:

- Có thể lắm, vì bạn học nhiều nên tôi không nhớ rõ ngày tháng mấy.

Buổi dạ vũ vẫn tiếp tục bình thường. Ngọc thì lúc nào cũng ưu tu. Lâu lâu cô lại để tay lên trán, nét mặt trầm lặng, có vẻ như suy nghĩ một điều gì đó. Thỉnh thoảng lại hỏi những câu hỏi kỳ lạ, hình như Ngọc muốn biết hay khám phá một điều gì đó, lúc nào cũng hỏi về ngày 30-12-89.

Đêm đã quá khuya, buổi dạ vũ cũng sắp tàn, Dũng đang đi tìm Tuấn vì anh muốn về, ngày mai còn phải đi làm, với lại anh cũng không quen được cô nào, ở lại chán lắm. Còn phần Tuấn thì muốn ở lại thêm một chút, vì nhà ở xa lại không có xe nên đành ra về với Dũng mà lòng còn nuối tiếc. Tuấn xoay lại nhìn Ngọc như muốn nói điều gì, nhưng lại thôi. Ngọc vẫn vẻ mặt ưu tu nhìn Tuấn và

nói:

- Thôi, anh về đi. Người ấy không phải là anh đâu!!

Tuấn vẫn còn quen thói nhu ở Việt Nam, hỏi xin địa chỉ mà không xin số phone. Ngọc trả lời với cặp mắt tinh nghịch:

- 4001 Kenwood Avenue.

Trên đường về, mãi một lúc sau Tuấn mới nghĩ ra: sao mình không xin số phone? nhưng không sao, có địa chỉ thì liên lạc vẫn được, Tuấn lẩm bẩm.

Nhăn nỉ mãi, Dũng chiều Tuấn lái xe đi đến địa chỉ mà Ngọc đã cho Tuấn. Trời quá khuya và lạnh buốt, không một bóng người. Dò lần địa chỉ bên đường mà Tuấn và Dũng đã ra khỏi phố lúc nào không hay. . .Dùng ngừng xe đúng ở số 4001. . . trước cổng lớn có đề: Memorial Cemetary.

Hai đứa bước xuống xe, nhìn cho kỹ và đọc một lần nữa: "Memorial Cemetary". Cùng im lặng một lúc, gió thổi lạnh buốt thật kinh sợ, hai người cùng theo đuổi một ý nghĩ xa xôi, tay chân lạnh ngắt, run cầm cập. . .Tuấn nắm lấy tay bạn cố tìm sức ấm. Chợt Tuấn , lạnh lùng bật cười lạnh nhạt:

- Đúng là cô bé này chơi mình, thật lấu cá, đau như thiếu!!! Nó dám cho tao leo cây!!! Cho địa chỉ nghĩa trang. Thôi, về Dũng.

Tuấn giận tím gan, cố nói thêm: thì ra địa chỉ của nghĩa trang.

Từ giận đổi ra lo sợ Tuấn nhớ lại chuyện Liêu trai Chí Dị, đọc hồi còn ở Việt Nam. Nhưng tại sao cô lại cho địa chỉ nghĩa trang?. . .mà tại sao cô bé cứ nhắc đi nhắc lại ngày 30-12?, chẳng lẽ là sự thật? Mấy câu hỏi này cứ xoay vần trong đầu Tuấn, nghĩa trang Memorial. . .người sống ở mà. . .? Tuấn về đến nhà lúc nào không hay biết.

Vào nhà, Tuấn chạy vội vô phòng thu của ông già, cố tìm cho ra tờ báo ra ngày 30-12-89 vì ông cụ thích đọc báo nên sách báo chất đầy đống.

Tuấn chạy đến chõng báo cao lấy xuống lần lượt đọc tên từng ngày, tháng. . .Tờ báo nào cũng đã ngả màu vàng, quá nhiều báo nên Tuấn tìm cũng hơi lâu. Tuấn soạn từng tờ, miệng lẩm bẩm đếm và đọc: tháng 1-89, tháng 2-89. . .tháng 10, tháng 12. . .Chợt Tuấn mừng rỡ kêu to: " 30-12-89 đây rồi!! "

Tất cả báo còn để bừa bãi, Tuấn vội nghĩ: đâu để xem thủ báo viết gì? có tin gì đặc biệt? Tuấn lần lượt đọc kỹ từng mục, tựa các bài báo. . .thì. . . một bức hình trên góc trang báo có hàng chữ lớn: " Khiêu vũ giết người", nạn nhân là một cô gái mặc áo đỏ, khăn quàng đỏ. . .

Miệng Tuấn mở rộng, mắt không rời tờ báo. Anh đọc tiếp tin dưới:

"Hôm qua, cô Lê Như Ngọc, 18 tuổi, đi chơi party, đã bị bóp cổ chết, xác cô đã được tìm thấy ở sân sau nhà thờ, góc bên trái. . .xác được đem về nhà thương, bác sĩ khám nghiệm. . .và cảnh sát đã lấy dấu tay, đang điều tra vụ án. Cô gái mặc áo đầm và khăn quàng màu đỏ, có nhiều người đã nhảy với cô, người sau cùng là anh chàng nào đó. . . nhưng người ta không thấy rõ mặt. . ."

Tuấn đọc tiếp tờ báo ngày kế tiếp thì thấy có một bức ảnh lớn chụp một đoàn xe màu đen đang đưa đám tang vào nghĩa địa, phía dưới có đề là: "Lễ an táng cô Lê Như Ngọc, nạn nhân đêm dạ vũ 30-12-89".

Tuấn hồi hộp, run sợ lo âu, mặt mắt thần như người mất hồn, nói một mình trong đêm khuya giữa gian phòng rộng đầy sách báo:

-Tôi đã nhảy đầm với một cô gái Ma!!!

Hôm sau, Tuấn và Dũng trở lại nghĩa trang, vừa đi Tuấn vừa kể chuyện, việc anh đã tìm thấy tờ báo và kể. . .và kể rất nhiều. . .nhưng Dũng không tin mà nói: sau mầy tin dị đoan quá vậy? Thời buổi này làm gì có ma? Bấy giờ Tuấn mới đưa tờ báo ra cho Dũng xem. Dũng đọc xong và tin là chuyện có thật.

Hai người tiến dần vào hướng đông bắc, do sự chỉ dẫn của người coi mộ. Họ đi hết dãy thứ nhất không thấy gì. . .đến dãy thứ hai cũng chưa thấy tên. . .đến dãy cuối cùng thì. . .Dùng đứng khựng lại, nhìn vào bia đá thấy tấm hình trong khuôn "ovale" và hàng chữ: "Lê Như Ngọc 1971-1989".

Dùng nắm tay Tuấn:

- Nhìn kia ! hai người cùng đưa mắt một lượt, dán vào tấm bia đọc. . .rồi lại nhìn ngôi mộ, lại thấy nhiều dấu chân bước ra bước vô in trên tuyết. . .dấu giày cao gót của dân bà.

Hình của Ngọc, đúng rồi, chính xác là Như Ngọc đăng trong báo, mà cũng là người hai đứa đã thấy và quen trong party. Tuấn và Dũng cứ cãi nhau mãi, xoay quanh câu chuyện party, nhảy đầm, rồi báo, rồi. . .nghĩa trang.

Dùng nhìn Tuấn lạng lẽ cũng đi trở ra, bao thắc mắc nghi ngờ. . .Mặc dù ba năm đã qua, nhưng nét mặt cô gái vẫn không có gì thay đổi. . .giống y chang. . .Tuấn cho là mình quá tưởng tượng.

Đã mấy đêm rồi, Tuấn trần trọc mà không ngủ được, đầu óc suy nghĩ về chuyện ma quái. Chắc có cô nào giống Như Ngọc và giả cô ấy để tăng sự tò mò của người khác. Người giống người là chuyện thường, không khi nào người chết có thể sống lại được. Tuấn tự nhủ như vậy. Party nào của

trường tổ chức, Tuấn cũng ráng tham dự, cố tìm cho ra sự thật.

Đã đi bốn party rồi, mà vẫn chưa tìm ra sự thật. Lần này hy vọng sẽ gặp được Ngọc lần cuối cùng vì hết Tết rồi.

Vừa vô đến cửa, thì thấy một cô ngồi trong góc với một người khác, có lẽ là bạn của cô, cô cũng mặc áo đỏ, quàng khăn màu đỏ giống y chang như lần rồi, cũng ngồi bàn cũ. Tuấn tiến lại gần bàn, trước mặt cô. Cô gái vừa nhìn thấy Tuấn vội đứng dậy định bỏ chạy, nhưng Tuấn nhanh hơn, nắm giữ cô lại, cô cố dấn tay ra, vùng vẫy để thoát, không hiểu lúc đó cô đang nghĩ gì và hành động ra sao. . .nhưng không còn kịp nữa, cô thối ra một câu:

- Buồng tôi ra, anh muốn gì đây?

- Cô chơi tôi hả? Phải nói rõ cô có ý gì mà gạt chúng tôi?

- Tôi không có gì phải nói, giải thích cho anh cả. Tuấn từ từ móc trong túi ra tờ báo ngày 30-12-89.

- Cô đọc đi và giải thích cho tôi biết.

Khuôn mặt của Ngọc đã trắng, bây giờ lại còn trắng xanh hơn. Ngọc run run nói nhỏ:

- Bộ anh là nhân viên cảnh sát hả?

- Không phải.

Bấy giờ cô mới lấy lại bình tĩnh và dịu giọng:

- Nếu không thì anh nên đi đi cho tôi nhờ !

Tuấn không hiểu gì hết, tưởng cô này thấy Tuấn nhầm ra người khác. . .

Sau cùng, tất cả sự thật được phanh phui. Số là, đêm đó có xảy ra một vụ đánh nhau. Cảnh sát đến nơi giữ trật tự và khám xét từng người thật kỹ trước khi ra về. Khi nhân viên cảnh sát làm phận sự có bắt được một cô gái có dấu cây súng nhỏ trong bóp tay, cho nên cô này bị mời về bót để

điều tra.

Cô bị nhân viên cảnh sát đặt nhiều câu hỏi và dò xét từng cử chỉ, lời nói quá kỹ nên sau cùng cô đành chịu khai sự thật: "Vì hết lòng muốn tìm ra tên sát nhân đã giết chết chị của tôi tại phòng party dạ vũ này, cho nên tôi phải mặc áo đỏ và quàng khăn cho giống chị tôi rồi ngồi đúng ở cái bàn mà chị tôi đã ngồi lúc trước, để được nhìn thấy tên con trai nào nhìn thấy tôi mà sững sốt, ngạc nhiên hay sợ sệt bỏ chạy thì tôi sẽ ra tay trả thù cho linh hồn chị tôi. Nhưng ý nghĩ phục thù hoàn toàn sụp đổ vì người mà tôi đã gặp này không phải là thủ phạm".

Còn phần Tuấn cũng bị mời về bót vì có dính líu với cô gái có mang súng. Được chứng kiến cuộc đối thoại của Ngọc, Tuấn ngẩn ngơ ra. Cuối cùng, tất cả đều được tha về vì vô lễ.

Tuấn và Ngọc được ra về tự do. Trong đầu Tuấn hồi tưởng lại đêm gặp gỡ và nhớ lại những câu nói của mình. . .Tuấn thấy ớn lạnh xương sống! Nếu Tuấn lỡ lời thì giờ đây chắc đã chầu Diêm Vương rồi!!! Nghĩ lại mà rùng rợn, lần sau có đi party, bố bảo cũng không giám mở đầu câu: "nhìn cô thấy quen quen, tôi đã gặp cô ở đâu thì phải?".

Còn Ngọc thì hối hận và luyến tiếc vì bị mất một người bạn trai thành thật và vui tánh, vì hành động hiểu lầm của mình.

Phần Tuấn thì trong lúc ra về âm thầm tự nghĩ: "không biết mình có nên tiếp tục làm bạn với Ngọc nữa hay không, vì muốn báo thù cho chị nên Ngọc mới có hành động như vậy. Mình nên bỏ qua tất cả sự việc đã xảy ra ngoài ý muốn, vì Ngọc muốn bắt được thủ phạm mà thôi, nhất là người này lại sống chung cùng một bầu sữa mẹ: Đó là hai chị em SINH ĐÔI!!!!!!".

ĐỂ LỢN CON.

Có một cặp vợ chồng nọ sau khi thất bại và lỗ là bèn quyết định dọn về vùng đồng quê và mua một căn trại trồng trọt và nuôi gia súc.

Họ mua một con heo nái để bắt đầu sự chăn nuôi. Sau vài tháng chờ đợi, chẳng thấy heo sanh đẻ chi cả, hai vợ chồng bèn sang căn nông trại kế bên để hỏi thăm, tại sao? Sau khi được biết là phải có heo nọc "involve" thì mới có heo con. Hai vợ chồng hí hửng về trại, bắt con heo nái bỏ lên xe và chở qua nông trại có con heo nọc kế bên.

Sau đó, họ lại chờ đợi và cũng chẳng thấy heo

con đâu hết. Lại tiếp tục chở con heo nái qua nông trại kế bên thêm vài lần nữa và hy vọng sẽ có heo con sớm. Hai vợ chồng kiên tâm chờ đợi, cũng chẳng thấy con heo nái đẻ đẻ chi cả.

Một buổi sáng nọ thay vì đích thân ông chồng ra thăm con heo nái, ông bảo vợ ông đi thế.

Một lát sau, bà vợ trở vào, ông chồng ơ thờ hỏi:

- Có heo con chưa em ?

Bà vợ trả lời với giọng bực tức:

- Heo con đâu thì chẳng thấy nhưng con heo nái thì đã nằm sẵn trên xe đợi mình.!!!!!!

J. Mù

Hạm đội Việt Nam ra khơi lần cuối

(trích bản tin của Tổng Hội Hải Quân và Hàng Hải VNCH, 07-03-1992)

Vào ngày 20 tháng 3, 1975 khi tình hình chiến sự ở miền Trung trở nên trầm trọng, Hải Quân Việt Nam đã gửi ra Vùng I Duyên Hải đa số những chiến hạm lớn như *Khu Trục Hạm DER*, *Tuần Dương Hạm WHEC* và các *Hộ Tống Hạm PCE* cùng các chiến hạm *Yểm Trợ Tuần Dương AGP (Patrol Craft Tender)*, các chiến hạm thủy bộ: *Dương Vận Hạm LST*, *Hải Vận Hạm LSM* và *Giang Vận Hạm LCU*.

Khi ấy Đô Đốc Lâm Nguyên Tánh đã được chỉ định làm Tư Lệnh Hải Quân, thay thế Đô Đốc Trần Văn Chơn. Tham Muu Trưởng Hành Quân của Hạm Đội lúc bấy giờ là Hải Quân Đại Tá Phạm Mạnh Khuê. Đại Tá Khuê được biệt phái cho Bộ Tư Lệnh Vùng I Duyên Hải làm Chỉ Huy Trưởng Lục Lượng Đặc Nhiệm này kiêm Tư Lệnh Phó Vùng I Duyên Hải về Hành Quân.

Trong hai ngày 25 và 26 tháng 3, Hải Quân Việt Nam đã tiếp cứu và di tản tất cả các đơn vị Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa thuộc Vùng I Chiến Thuật (Các đơn vị Thủy Quân Lục Chiến và Sư Đoàn I Bộ Binh) từ cửa Thuận An cho tới Đà Nẵng vì đã có lệnh rút lui khỏi Cố Đô Huế. Trong khi đó, tại Đà Nẵng, hai Dương Vận Hạm LST cũng bắt đầu chuyên chở các người tị nạn về Cam Ranh cùng với các thương thuyền Hoa Kỳ, dưới sự điều khiển của ông Lãnh Sự Albert Francis, thuộc Lãnh Sự Quán tại Đà Nẵng.

Cũng vào ngày 25 tháng 3, 1975, khi các tỉnh Quảng Ngãi và Quảng Tín đã bị cộng sản xâm chiếm, Sư Đoàn 2 Bộ Binh phải rút lui khỏi Chu Lai và một Đón Vị Đặc Nhiệm của Hải Quân Việt Nam được biệt phái để di tản Sư Đoàn này về Cù Lao Ré.

Vào đêm ngày 28 tháng 3 cộng sản tấn công dữ dội bằng hỏa tiễn 120 ly vào Đà Nẵng và Bộ Tư Lệnh của Vùng I Duyên Hải tại bán đảo Tiên Sa. Thành phố Đà Nẵng trở nên rối loạn vì làn sóng khủng khiếp của các người tị nạn từ Huế đổ vào. Có

khoảng 100.000 người chen chúc chờ đợi ở bến tàu để được di chuyển và khoảng 50.000 người khác thì chạy loạn vòng vòng trong thị xã. Vào hồi 1 giờ đêm ngày 28 tháng 3, 1975 khi các đơn vị Hải Quân được lệnh di tản tất cả các đơn vị thuộc Vùng I Duyên Hải ra khỏi Vùng I Chiến Thuật, đồng thời hoạch định việc di tản Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến, Sư Đoàn 3 Bộ Binh và một số lớn các gia đình binh sĩ và thương dân. Ngày 29 và 30, Hải Quân Việt Nam đã thực hiện kế hoạch này. Con số người tị nạn được Hải Quân Việt Nam chuyên chở lên tới 50.000 kể cả binh sĩ và thương dân.

Trong những ngày đen tối kế tiếp, Hải Quân Việt Nam tiếp tục tham dự vào việc di tản người tị nạn, trong khi tham chiến tại Vùng 2 và 3 chiến thuật: tại Qui Nhơn ngày 1 tháng 4; Nha Trang ngày 2 tháng 4; Cam Ranh ngày 3 tháng 4; Phan Rang ngày 17 tháng 4; Phan Thiết ngày 19 tháng 4; Bình Tuy ngày 21 tháng 4; Vũng Tàu và Saigon ngày 30 tháng 4.

Trong tất cả cuộc di tản, các đơn vị của Hải Quân Việt Nam luôn luôn là những đơn vị cuối cùng rút lui có trật tự và chiến đấu cho đến giây phút cuối cùng. Trong một vài trường hợp ngay cả khi thị xã là thủ phủ của một tỉnh được coi như đã bị mất, các đơn vị Hải Quân vẫn tiếp tục giữ vững vị trí và nhà đạn vào các địa điểm bị địch quân chiếm giữ trong hai hay ba ngày kế tiếp.

Vào ngày 27 tháng 4, Saigon bị pháo kích lần đầu tiên bằng hỏa tiễn của cộng sản. Vào buổi chiều ngày 28, Đại Tướng Dương Văn Minh nhận chức vụ Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa để đảm trách việc thương thuyết và giảng hòa với Cộng Sản. Cũng vào chiều ngày này, Đại Ủy Armitage (bí danh là Đại Ủy Phụ), với tư cách là cố vấn của DAO thuộc tòa Đại Sư Mỹ tại Việt Nam giới thiệu với Đô Đốc Cang vị Phụ Tá Tổng Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ. Vị này cho biết là Hoa Kỳ sẽ rút nhân viên thuộc Văn Phòng

Tuỳ Viên Quốc Phòng DAO ra khỏi Việt Nam trong vòng ngày 28 tháng 4 và tình trạng được coi như là vô vọng. Vị này cũng đề nghị rằng ông sẽ giúp đỡ Tu Lệnh Hải Quân Việt Nam cùng một số sĩ quan cao cấp của Bộ Tu Lệnh Hải Quân được di tản tức khắc sang Guam. Đô Đốc Cang không đồng ý và tuyên bố rằng vấn đề này đã được bàn đến trong một buổi hội của các sĩ quan cao cấp của Hải Quân tại Bộ Tu Lệnh vào ngày hôm trước. Tất cả các sĩ quan đã nhất trí chiến đấu đến giây phút cuối cùng và nếu cần sẽ mở một đường máu để rút lui với toàn thể Hạm Đội để không cho chiến hạm nào được lọt vào tay cộng sản.

Các sĩ quan Hải Quân cho rằng nếu Hải Quân Việt Nam không bị phân tán mỏng và vẫn được duy trì như một khối duy nhất và với sự yểm trợ của các đơn vị bộ binh phòng thủ Saigon, tất cả có thể là một lực lượng đáng kể và là bài quan trọng trong việc thương thuyết với cộng sản. Hải Quân quyết định không rời bỏ các đơn vị trước khi đã làm hết những gì có thể làm được.

Trong khi đó có một số gia đình các sĩ quan cao cấp của Hải Quân đã được di tản đi Guam với sự trợ giúp của các cố vấn Hoa Kỳ ngay kể từ ngày 22 tháng 4. Về phía Không Quân Việt Nam đa số các gia đình các phi công F-5, A-37, C-130 đều đã được các sĩ quan Hoa Kỳ trợ giúp để di tản. Việc ra đi của họ được tổ chức như là một cuộc di tản có trật tự. Về phía Hải Quân, ngoại trừ một số trường hợp nhỏ của các gia đình sĩ quan đã được đón đi Guam vì các sĩ quan này đang thụ huấn tại Hoa Kỳ trong khi biến cố này xảy ra.

Hải Quân Việt Nam cảm thấy có trách nhiệm là phải chuyển giao lại cho chính phủ Hoa Kỳ tất cả các chiến hạm trong trường hợp Saigon rơi vào tay cộng sản. Đại Tá Khuê được chỉ định làm Tu Lệnh Hạm Đội vào tối ngày 28 tháng 4, 1975. Vào tối ngày này, Bộ Tu Lệnh Hạm Đội đã thiết lập kế hoạch di tản Hạm Đội khi cần. Vấn đề khó khăn nhất cho Hải Quân Việt Nam lúc bấy giờ là không thể ước tính giờ H. Giờ H không thể nào quá sớm hay quá muộn. Nếu quá sớm, Hải Quân Việt Nam sẽ bị coi như là đào ngũ và nếu quá trễ hạm đội lại có thể bị tổn thất nặng nề. Trong trường hợp này điều có thể

xảy ra là một số chiến hạm sẽ bị tiêu diệt hay là tất cả hạm đội có thể bị ngăn chặn không thoát được ra biển.

Vì thế, trong đêm ngày 29 rạng ngày 30 tháng 4, sau khi được biết là Không Quân Việt Nam đã được giải tán (khoảng 120 phi cơ đã bay sang Thái lan) và tuyến phòng thủ của bộ binh tại Vũng Ba Chiến Thuật cũng như Saigon bắt đầu thất thủ, Hải Quân Việt Nam quyết định cho các chiến hạm ra Vũng Tàu để chuyển chở đa số các gia đình binh sĩ Hải Quân và các đơn vị bạn khác. Các chiến hạm này đã được lệnh chờ đợi ngoài khơi Vũng Tàu để tháp tùng tất cả hạm đội trên đường đi chuyển ra Côn Sơn. Chiến hạm cuối cùng rời Saigon là PGM Hoa Lữ HQ 608. Chiếc này rời Saigon vào hồi 13 giờ ngày 30 tháng 4.

Vào sáng ngày 30 tháng 4, hồi 10 giờ sáng, Tổng Thống Dương Văn Minh tuyên bố trên đài truyền thanh quyết định nhượng quyền cho cộng sản. Sau đó Hải Quân quyết định di chuyển tất cả hạm đội ra Côn Sơn để tập trung trước khi lên đường đi Subic Bay, Phi Luật Tân. Khoảng 40 chiến hạm thuộc đủ loại đã đến được ngoài khơi Côn Sơn vào đêm 30 tháng 4 rạng ngày 1 tháng 5 năm 1975. Từ đó Hải Quân liên lạc được với Đệ Thất Hạm Đội qua các khu trục hạm Hoa Kỳ Cook (DE 1083) và Kirk (DE 1087). Hải Quân đã yêu cầu Hạm Đội Hoa Kỳ trợ giúp khi cần. Hải Quân Hoa Kỳ đã biệt phái các sĩ quan liên lạc trên Tuần Dương Hạm Trần Nhật Duật HQ 3, soái hạm của Tu Lệnh Hải Quân Việt Nam, để cho việc phối hợp được dễ dàng. Ngoài ra trong buổi họp giữa Đô Đốc Cang và vị Phụ Tá Tổng Trưởng Quốc Phòng Hoa Kỳ, vị này đã hứa là trong trường hợp Hạm Đội Việt Nam di tản, Hải Quân Hoa Kỳ sẽ túc trực tại ngoài khơi Côn Sơn để chờ đợi và giúp đỡ.

Khi đến Côn Sơn, tất cả nhân viên chiến hạm và đóng bảo trên tàu đã được thông báo ý định của hạm đội là sẽ rời Việt Nam để tìm tự do. Bất cứ sĩ quan hay đoàn viên nào muốn trở về Saigon đều được hoàn toàn tự do sử dụng một số tàu nhỏ như PGM và WPB để trở về Vũng Tàu. Kết quả là chỉ có một số nhỏ sĩ quan và đoàn viên - khoảng 3 phần trăm tổng số đã tách rời hạm đội vì gia đình họ còn kẹt lại

Saigon. Số còn lại 97% quyết định ra đi với hạm đội.

Vào buổi sáng ngày 1 tháng 5, 1975 Hạm Đội Việt Nam gồm có 28 chiến hạm rời Côn Sơn lên đường đi Subic Bay, Phi Luật Tân. Hạm Đội còn lại các chiến hạm sau đây:

- Khu Trục Hạm	Trần Hùng Đạo	HQ 1
- Tuần Dương Hạm	Trần Quang Khải	HQ 2
	Trần Nhật Duật	HQ 3
	Trần Bình Trọng	HQ 5
	Trần Quốc Toàn	HQ 6
	Lý Thường Kiệt	HQ 16
	Ngô Quyền	HQ 17
- Hộ Tống Hạm	Đông Đa II	HQ 7
	Chi Lăng II	HQ 8
	Chi Linh	HQ 11
	Ngọc Hồi	HQ 12
	Vạn Kiệp II	HQ 14
- Cờ Xương Hạm	Mỹ Tho	HQ 800
	Cần Thơ	HQ 801
- Dương Văn Hạm	Thị Nai	HQ 502
- Hải Văn Hạm	Hàn Giang	HQ 401
	Lam Giang	HQ 402
	Hương Giang	HQ 404
- Trợ Chiến Hạm	Đoàn Ngọc Tăng	HQ 228
	Lưu Phú Thọ	HQ 229
	Nguyễn Ngọc Long	HQ 231
- Giang Pháo Hạm	Thiên Kích	HQ 329
- Hỏa Văn Hạm		HQ 470
		HQ 471
		HQ 474
- Tuần Duyên Đinh (PGM)	Kèo Ngua	HQ 604
	Hòn Trọc	HQ 618
- Tuần Duyên Đinh	WPB	HQ 702

Tổng số chiến hạm của hạm đội khởi hành đi Subic là 28 chiếc. Về phần chiếc *Dương Văn Hạm Nha Trang HQ 505* lúc đó đã được lệnh đi Phú Quốc

để đơn các đơn vị của Vùng Duyên Hải 4 và 5. Các chiếc *AGP 802, Hải Văn Hạm Hát Giang HQ 400 và Dương Văn Hạm Cam Ranh HQ 500* đã tự động đi Subic ngay từ ngày 30 tháng 4 vì không liên lạc được với Hạm Đội. Ngoài các tàu nhỏ loại PGM và LSIL không liên lạc được với hạm đội và không ai hay biết gì về số phận của các đơn vị này vào lúc đó.

Các chiến hạm sau đây phải ở lại Saigon vì lý do đại kỳ và sửa chữa:

- Khu Trục Hạm	DER	HQ 4
- Tuần Dương Hạm	WHEC	HQ 15
- Hộ Tống Hạm	PCE	HQ 9, HQ 13
- Dương Văn Hạm	LST	HQ 501, 503, 504
- Hải Văn Hạm	LSM	HQ 403, 405, 406.

Khi hạm đội đến địa điểm phía đông Côn Sơn 40 hải lý, tất cả hạm đội được tập trung lại để điều chỉnh số người trên mỗi tàu cho đồng đều và để kiểm điểm lại tình trạng kỹ thuật. Điều này cần thực hiện để tránh những trở ngại bất thường cho việc di chuyển của hạm đội trên Biển Nam Hải. Hải Quân Việt Nam đã quyết định bắn chìm các chiến hạm sau đây:

- Hải Văn Hạm	HQ 402
- Tuần Duyên Đinh	HQ 604
- Hỏa Văn Hạm	HQ 474
- Tuần Duyên Đinh	HQ 702

Do đó trên đường đi Phi Luật Tân còn lại 25 chiến hạm kể cả LST HQ 505 đã bất kịp được hạm đội từ Phú Quốc. Tổng số chiến hạm còn lại như sau:

- Khu Trục Hạm và Tuần Dương Hạm	7
- Hộ Tống Hạm	5
- AGP, Dương Văn Hạm và Hải Văn Hạm	6
- Giang Pháo Hạm, Trợ Chiến Hạm,	
- Tuần Duyên Hạm	5
- Hỏa Văn Hạm	2

Không có gì đau buồn hơn là phải bỏ lại máy cái xác tàu trôi nổi lênh bênh đấng sau mặt dầu đã lạnh bao nhiêu viên đạn 3 inch và 5 inch của các

chiến hạm ban. Chiếc Lam Giang HQ 402 là chiếc tàu không chịu chìm ngay, cứ khắc khoải dạt dờ trong cơn hấp hối. Nhưng ai đã phục vụ trên chiếc này không khỏi cảm xúc phải chứng kiến việc hành quyết của nó. Đây là trường hợp hy hữu của lịch sử Hải Quân Việt Nam, ngoại trừ trường hợp chiếc Hộ Tống Hạm Nhật Tảo HQ 10 bị Hải Quân Trung Cộng bắn chìm tại Hoàng Sa vào năm 1974, có lẽ không có cái cảnh nào buồn hơn khi phải chứng kiến sự ra đi vào lòng biển cả của những con tàu yêu dấu.

Trong khi di chuyển trên đường tới Subic, một số chiến hạm bị hư hỏng. Các chiếc khác đã phải giông giãy kéo khiến cho tốc độ của tất cả hạm đội bị giảm xuống chỉ còn 5 gút. Vào chiều ngày 6 tháng 5, tất cả mọi chiến hạm đều nhận được sĩ quan liên lạc Hoa Kỳ. Tất cả được lệnh chuẩn bị để vào vịnh Subic vào ngày 7 tháng 5. Tất cả đạn dược phải được vút xuống biển, từ đạn đại bác 5 inch, 3 inch, 40 ly, 20 ly và 12 ly 7...). Tất cả các vũ khí tay đều được tập trung vào kho để được chuyển giao cho Hải Quân Hoa Kỳ. Một danh sách tất cả thủy thủ đoàn và dân tị nạn phải được thiết lập, khoảng 15.000 người đã được liệt kê.

Trong suốt thời gian hải hành, các chiến hạm Hoa Kỳ nhất là ba chiếc DE 1083, DE 1097 và LST 1187 đã tận tâm giúp đỡ hạm đội Việt Nam. Điều này đã khiến cho cuộc hải hành được dễ dàng và khiến cho hạm đội Việt Nam được an ủi là không

phải cô đơn trên buồm đường đi tản buồn tủi này.

Khi hạm đội đến Subic Bay vào ngày 7 tháng 4, tất cả thủy thủ đoàn và dân chúng trên các chiến hạm đã long trọng làm lễ hạ quốc kỳ Việt Nam lần cuối cùng. Khi quốc kỳ Việt Nam được hạ xuống và được thay thế bằng quốc kỳ Mỹ, tất cả mọi người đều đã không ngăn khỏi những giọt lệ tuôn rơi. Những chiến hạm Việt Nam là chủ quyền lãnh thổ Việt Nam còn duy trì được cho tới ngày 7 tháng 5 và đã được bảo toàn nguyên vẹn để trao trả lại cho quốc gia đã chuyển giao cho Việt Nam trong quá khứ. Các con số tàu và tên Việt Nam đã được sơn phủ lên. Các sĩ quan và đoàn viên đã cúi người liệng những phù hiệu và cầu vai xuống biển. Khi rời khỏi tàu để lên bờ ở Subic, không ai còn là những chiến sĩ Hải Quân, không còn hạm đội, không còn tàu bè, và ôi thôi châm dứt cả những cuộc đời hải hồ ngang dọc.

Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa đã ra khỏi lần cuối, đã ra đi mà không có ngày trở về. Đây là chuyến đi đã chôn vùi tất cả những cuộc đời hải nghiệp huy hoàng, những chiến tích, những kỷ niệm, những máu đời liên kết với nhau trong tình huynh đệ chi binh của những chiến sĩ áo trắng.

Viết theo tài liệu của Đại Tá Phạm Mạnh Khuê.
(Courtesy of Admiral Zumwalt & Lt Lynch)
Bùi Hữu Thu

Bạn có biết chuyện gì chẳng ???
California có ... động đất !!!
Florida có ... Andrew !!!
Seattle - Washington có Đại Hội kỳ II
từ 24-7-1993 đến 31-7-1993

Mỗi lần gọi báo xong là Lão phải tốn thêm tiền điện thoại, trước hỏi thăm đã có báo chưa sau là xin thỉnh ý bằng cách ngoài tai nghe du. Sơ pha, chỉ nghe "đọc" với "đọc lắm". Lão phân vân nhìn hai tay xem có. . . đều nhau không! đo mãi thấy hai tay vẫn không đều nhau, nên phải ngẫm nghĩ "chúng nó" nói như thế là nghĩa gì? khen xã giao, nói cho xong hay phải nói vậy (như Lão Đạp, đang dạy con lái xe đạp), bởi vì nếu chê thì. . . treo kính. Lão nói thật, với bọn bằng môn tả đạo, sáu bọ làm người. Lão ăn thua đủ. Với đồng đạo đồng môn Lão bao giờ cũng: "vì hòa vì quý" và "1 câu nhin 9 câu lành" mà song thân đã giáo huấn từ khi Lão còn mặc quần thụng đít. Vậy, mọi dơ, mọi dơ, tự do ngôn luận, có quyền du, du xây dựng, du trong thiện mỹ chú không phải du hận thù (please!).

TSLĐ 12 gọi đi, tuần sau, ba Lão "Phước Lộc Thọ" mới chịu mở miệng, ra chiêu.

Khởi đầu là Lão "Vạn Hồ", vì trú quán có đến vạn cái hồ, lớn có nhỏ có, Lão ni ở gần hồ là phải lắm, vì có ai nuôi. . . vịt gần biển bao giờ!!!

- "Tao thấy cần phải duy trì tờ báo, vì đó chính là sợi dây liên lạc giữa bọn mình, bạn bè muốn thăm nhau, gần lắm cũng phải vài năm, và lại mỗi lần đi là lần khó. Có tờ báo là biết tin nhau mặc dù muộn nhưng có còn hơn không. Mà đã biết, vợ chồng Tao ở cái xó xinh này, tờ báo của anh em quý lắm, vợ chồng Tao xem đi xem lại vẫn thấy vui vui. Cho nên cần phải duy trì tờ báo, 3 hay 4 tháng ra một số là đẹp lắm rồi. Mà nó với tụi nó là cố gắng giữ tờ báo. . . bằng mọi giá".

Nhà người không. . . "ra giá" thì làm sao giữ!! Khi xưa chạy một máy (chạy 2 máy thì lấy chó gì. . . bom), Lão có mình ên, thông cảm cảnh bạn hiền úi mẩu hạm, kéo dzu dzu, bằng nhiệt tình của 20 trước Lão âm thầm gánh vác, o bé từng mất xích, "châm dầu", gõ sét, chạy rùa, chỉ mong sao cho "con tàu LĐ" được thuận buồm xuôi gió, trăm hoa đua nở. Ngày nay, vẫn một máy, ham vui kéo lương vạn hạm, lại còn dèo bằng thêm chiếc dzu dzu cặp hũu hạm. Kính tế khó khăn, bằng lộc cát giảm gần 2 chỉ, Lão cũng xuống dần dần theo đà tuột của bá tánh, dầu vậy Lão hứa "cố gắng làm hết sức mình để khỏi phụ lòng mong ước của các bạn, hai máy tiến full chú cù lủ tàng tàng 200 vòng/phút chân vịt, sóng "đời" nó lác là ói com, ói cháo.

Lúc nào mà "dứt xích", lột đơn xi khói đen, thân tàu rã rời từng mảng, thì Lão không ân hận gì. Âu cũng là. . . "tri thiên mạng" vậy.

Thú đến là Lão "dòng dòng" (nịch nêm là Chiều Tím) gọi như vậy vì trước dinh hấn có cái vòng bằng bê tông cao hơn trăm trượng. Và lại, phu trạm chạy công văn đến nhà hấn phải đi. . . "dòng dòng" mất một tuần trăng, không biết hấn ở cái chỗ khỉ gì mà thu đi lâu gồm!?!?.

- "Tao thấy không nên du lẫn nhau, nếu người ngoài, họ đọc được, họ sẽ nghĩ xấu về mình, họ sẽ rêu rao tụi mình không đoàn kết, chửi nhau chỉ chõe trên báo, . . . làm xấu mặt cả đám tụi mình. Chi bằng nên ngưng là hơn, viết những gì anh em có thể học hỏi lẫn nhau hay thông tin, giúp đỡ lẫn nhau. Mà nên nhớ TSLĐ là tiếng nói chánh thức của tụi mình và chủ trương của tụi mình là: Ái hữu, Tương thân, Tương trợ. . .".

Lão đồng ý với người ó tay lẫn ó chân (lớn nhỏ 3 dứa), 40 đã khuấy nèo, 50 cũng vừa ló dạng (mà hể số càng lớn thì tốc độ... càng nhanh), thời điểm này cũng vừa đủ để Lão bắt đầu tà tà dọn dẹp sạch sẽ cho. . . ngày đi, được nhẹ nhàng êm ả. Sau đôi ba lần khuyên nhủ, vài cái giác thu nhắc nhở chẳng thấy rục rịch gì, chúng nó đã không kính nể mà còn khi dễ, ca bài tình. . . lờ. Chẳng đặng đừng, Lão phải hạ tối hậu thư: "bọn bây không chạy đúng "cấp" thì ta sẽ ra chiêu, khẩu thần công ta đã đánh bóng sáng như gương, "lai sơn" cũng đã được chấp thuận.

Đặt máy nghe lén, Lão thu được buổi. . . họp:

Sau khi trải miếng da dê xuống. . . thăm.

- Đây này, mình ở mép này, hấn ở mép kia. Chiều dài bây nhiều đây, phải mất 15 ngày đường. . . lác đà, súng hấn có bắn xa lắm chỉ đến đây, có chó gì phải sợ. Đồ. . . đồ. . . rồi mình bàn qua mục khác.

- Rủi hấn chơi hỏa tiễn thì sao?

- Chiện đó ta đã nghĩ tới và ta đã check với ngũ giác dài rồi, chỉ có Mỹ thú thiệt mới được quyền khai hỏa. Còn hấn, chỉ là Mỹ giấy, lén xén vào địa đạo là xị. . . chó cắn ngay, đừng lo. Đồ. . . Đồ. . .

- Biết đâu sang đây hấn tìm được lối bắn mới, mình cũng phải để ý chú anh em quá khinh địch coi chừng. . . hủi địt! . . .

Lão này vừa dứt, kèm theo những lời la ó là bầy, tám quyển binh thư bay ào ào vào người, trong ấy có một quyển Lão "đọc": "Copy right. . . Trường Bộ Binh Thủ Đức. . . KBC 4100".

- Nhà người mang về mà học lại xem hẳn pháo thể chó nào mà đến đây ! ? ! ?

Nghe xong Lão phì cười, đầu tháng đảng này ra mắt, cuối tuần hội họp liên hoan. . ."đầy tháng" cái nào cũng đủ bộ. . .

(tự ý đọc bỏ 32 dòng)

Sau cùng, là Lão Đào. . ."Hải Hùng", đúng ra phải gọi là "Nọt Quét" (chữ quét đọc theo "dọng" Nam). Lão này ưa xinh tiếng "Tây", đôi lần Lão định sửa thu của hẳn nhưng hẳn không chịu cho là không được. . .tự nhiên. Lão Đào, vẫn hay chữ tốt lại đúng hẹn, hiện là Chủ lực quân của TSLĐ.

- "Về nội dung, anh em viết sao mình đăng như vậy. Còn về hình thức, thì mày có thể cho in ở trang đầu một cái mục lục như: tin tức, tin sinh hoạt, thu tin, ý kiến. . .lúa, văn nghệ, dĩa cào, v . v . có như vậy người đọc để tìm lại những bài muốn đọc hay tìm lại informations."

- chuyện này thuộc về kỹ thuật, không khó khăn gì. Chỉ kẹt một điều, là Lão không biết phải cho "nó" vào ở cái mục nào để nhà người lục.

- thì mày là. . .chủ bút, mày có toàn quyền, để ở đâu thì tại nó phải chịu.

Nghe đến đây, Lão nổi nóng, định cho hẳn một chiêu sở trường chỉ vì hẳn dám. . .giáng chúc Lão. Bó ! Lão Đào, nghe Ta nói đây; Lão là "chủ tiệm" chứ không phải "chủ bút". Chủ bút, ra mằm việc thì ăn lương của chủ tiệm, còn chủ tiệm thì ăn lương. . .bà chủ tiệm ! ! Nhà người nghe rõ chưa, Lão là chủ tiệm vì Lão ăn lương. . .mợ nó. Lần này thì tha, lần sau coi chừng độc chiêu của Lão.

Đến đây, cho Lão kể vắn tắt chuyện xưa: "Số là khi khánh thành khu thương xá "Phước Lộc Thọ" Lão đã thấy ba ông Phước Lộc Thọ trước cổng chào, cao hơn trượng, nặng nghìn cân, cả ba ông đều là. . ."Boat People", (chở bằng phi cơ tiền cước chịu gì nổi). Từ từ khu này "Tây, Ta" đều biết đến, tiếng tăm lừng lẫy khắp năm châu. Cùng lúc ấy Hồ ly vọng cho ra lò phim Tree Amigo, chợt xảy ra vụ tranh chấp đặt tên: Tiểu Sài Gòn hay Tiểu Á Châu. "Phước Lộc Thọ" được đổi tên là. . ."Tree Amigo", Lão cười ra nước mắt về "bi hài kịch" này. Thần dân Bolsa vừa xem, vừa. . ."tiếu". Vui đáo để. Little Saigon "nóc ao" Little Asia ngay hiệp đầu vì chính nghĩa và tu cách, Tree Amigo với "thằng con" Little Asia, từ A đến Z thì. . ."mậu", một chữ MẬU to tướng, chỉ có một thú mà ba ngài có là "xin", có bọn chú không phải chơi đấu, đếm từng "tê", từng "tê". "Xám cô dzành" gục mặt xuống mà đi và để gờ gạt chút "tiếng tăm". . .dân có tiền, ba "chú" bèn đặt thêm một ông nữa, . . .

Cho đến nay chúng ta đều thấy có bốn pho tượng bằng đá cẩm thạch trong khoảng sân vuông trước cửa ra vào khu thương xá: Ba ông. . ."Boat Poeples" Phước Lộc Thọ, và một ông. . ."H.O". Có người cho là Ông Địa, kẻ cho là Ông Thần Tài, người lại nói là Phật Di Lặc, . . .

Và thú tu là Lão Đình (Hòa). Lão với hẳn cũng không xa lạ gì. Thời còn mài dũa quần ở Cao Thắng, Lão có thằng bạn "se phòng" với hẳn gần khu chợ Trần quốc Toản. Mười mấy niên du cú ngỡ hẳn lẫn quần gần khu chợ để cần. . .cá, nay nghe hẳn lên máy, "luận điệu" vẫn như xưa:

- "Sang xứ Mỹ rồi, ngày nào cũng phải cón "gút mo ninh" với lại "hao a du" nâng bi xếp, sao bọn mày lại u mê cú khu khu ôm cái quần tử Tàu, việc khác thì Tao không biết chứ việc này phải "theo" bọn nó. Mợ, xứ Mèo này làm cái gì cũng phải có tiền, có thằng nào ra đường tìm được cây tằm không ? ! ? không phải xứ Mèo sạch sẽ mà cây tằm cũng là. . .tiền. Nghe lời Tao là viết một lá thư kèm theo một cái bao thư. Thư thì không cần phải dài dòng vắn tắt, cú viết: muốn có báo thì phải góp tiền để in, để gởi. Mày viết tên và số phone Tao, anh em nào thức mắc cú việc gọi, Tao sẽ. . . nói chuyện với nó".

Khà, khà ! ! Lão đã có đối thủ rồi, hẹn gặp người tại Seattle để phân ngôi thứ. Cho Lão khát đến số sau sẽ bố lếu bố láo với nhà người vì giờ đây Lão phải lục lại đồng kinh cũ để ôn lại "nghề". Chú mang danh: xách. . ."mỡm" đi đấm xứ người mà không giết giải thì. . .chặc. . .chặc. . .chắc phải te tua với mợ nó. O.K ? Hẹn người kỳ sau.

Chuyện nhắm đến đây chấm dứt.

Tái viết:

Này Lão Đào, ta đã có. . ."phép xuất trại" rồi .nhà người cho Lão đặt cọc một chỗ ngồi, lựa chỗ tốt tốt để Lão xem "nó" sâu hay cạn, "nó" tròn hay méo và màu gì, chú lần Đại Hội trước, ở thủ đô Hiệp Chung cước, Lão Đờm sắp Lão ngồi trong kẹt chỉ thấy có bức tường, nghe tiếng nhạc réo rắt, du dương, trầm bổng mà không thấy. . ."cái dzồn" của em đâu cả. Thật tiếc của trời ! ! ! Nhớ đấy, nhà người không chu toàn việc này. Lão nhất định gặp đâu. . .đủ đó, không tha cho nhà người đâu. .

- **LĐ Nguyễn văn Đồng, VA:** Bạn Đào từ Anh đại diện bạn Đỗ ngọc Thành cảm ơn bạn đã nhiệt tâm đóng góp giúp đỡ bạn Thành, dù rằng mới định cư (H.O) chưa dứt sữa "ueo phe". Bạn Thành sẽ cảm động lắm, nhất là bạn chỉ biết bạn Thành qua TSLĐ mà thôi.

- **LĐ Đào Hải, WA:** Ý kiến cải cách TSLĐ của bạn B.C.H hoan hỉ đón nhận và đã chuyển qua cho "thằng tà sạn" yêu cầu thi hành ngay trong số này. Mong tiếp tục.

Có một số bạn hữu yêu cầu bạn tiếp tục "Lá thu vùng Northwest", theo anh em nói: bạn bè dzui, dzòn, dzận. . .chút, rồi. . .dzút. Mọi việc Đại Hội nghe tin bạn tiến hành rất nhíp nhàng và nhất là đã huy động hết lực lượng anh em LĐ vùng Northwest làm các LĐ ở xa xấp về tham dự thấy yên tâm là 100% vui hết mình. Xin hỏi nhỏ, có bàn phé xi tấy hay xấp xám không ? ! ? !

- **LĐ Lê hữu Hạnh, FL:** Đại Hội kỳ II tại Seattle năm nay 1993 bạn cố định theo "đường xưa lối cũ" để "về thăm quê ngoại" không ? ! ? Anh em lâu lắm không thấy bạn "ra chiêu", ghiền lắm đó.

- **LĐ Nguyễn đình Hòa, NJ:** Tà sạn cảm ơn sự cố động hết mình của bạn. Đã nhận được chi phiếu ủng hộ phát hành TSLĐ. Ý kiến đính kèm "bao thu" để nhắc nhở các bạn "tà sạn" sẽ thi hành. Bạn đã đến LĐ Trần bá Trung đặt cốc chõ ngồi trên tàu của hán cho mùa cầu "cá mập" hè năm nay chưa ?. Hẹn gặp bạn tại Seattle.

- **LĐ Phạm viết Khiết, VA:** Tình hình hàng "Ai Bi Đát" (IBM) làm mọi người lè lưỡi. Anh em LĐ vùng Seattle cầu chúc bạn vận đỏ để có dịp đi Seattle ngậm cam thảo như những lần họp mặt trước, để các bạn tiếp tục nghe tiếu lắm.

- **LĐ Phan đình Linh, VA:** Bài viết số 1, tiếp tục mạnh lên người "ếch". Các bạn hữu LDNN có nhà ý tặng vé phi cơ khứ hồi cú gạt đầu nhanh lên, đừng phụ lòng hảo tâm các bạn hiền, xin gửi bài tiếp. Chúc mừng bạn vừa kéo thêm 1 cây "Đầm Quý Dậu".

- **LĐ Huỳnh hữu Lộc, VA:** Đề nghị họp mặt bỏ túi trong vùng rất là hợp lý, sau khi thăm dò ý kiến các bạn yêu cầu để ra hè cho để "cook out" nếu lựa một cái nhà hàng nhỏ đặt vài bàn để có dịp

tâm sự thì các bạn than phiền là đám cưới và ủng hộ các hội hè ăn thức ăn Tàu nhiều quá, cho cái bao tử nó xả hơi một chút. Ráng cày được thì cú cày hai ba job luôn rồi "rì thai" sớm, lè phè sớm.

- **LĐ Nguyễn tấn Luật, LA:** Bạn Hồng "buu điện" lo cho bạn hết mình lắm rồi đấy, hy vọng bạn sớm lấy đủ dầu để lên đường ra vùng công tác Seattle với anh em.

- **LĐ Phan văn Luyện, CA:** Bạn vừa cập cầu USA đã vội báo cáo công tác ngay, tà sạn LĐ hân hoan chào mừng bạn, cố gắng giữ liên lạc nhé. Hy vọng bạn sớm ổn định để cùng lái xe đi Đại Hội Seattle với Dương minh Châu và Nguyễn ngọc Trinh (vùng San Jose) vào tháng 7/93.

- **LĐ Dương tâm Nhã, Canada:** đã nhận được thiệp thông báo đổi địa chỉ. Nếu tất cả các bạn đều làm như bạn thì tà sạn mừng còn hơn trúng số độc đắc. Vì lâu lâu tà sạn lại nhận thu hoàn trả lại hay điện thoại đã cắt, gọi thêm vài cú điện thoại vòng vòng thì bạn hiện lên máy; "sorry, lo khiêng giường mới và nhún thủ coi nó có êm không nên quên thông báo"

- **LĐ Trần công Nhuận, TX:** Bạn còn đánh bi da đội băng khá lắm: cập bến đã lâu, im lợng vô tuyến, ngắm nghĩa bồn dầu xem có "leak" hay "full" xong rồi nhờ chiến hạm kế bên liên lạc B.C.H dùm bởi máy truyền tin của bạn "phải tắt để bảo trì pin"

- **LĐ Trần ngọc On, CA:** Thay mặt LĐ Đỗ ngọc Thành và LĐ Đào từ Anh B.C.H cảm ơn bạn đã sốt sắng gửi thẳng về bạn Thành 5 tờ mười đô và một số vật dụng cần thiết. Hy vọng bạn Thành đỡ đạp xe một tháng.

- **LĐ Lê đức Phẫm, CA:** Logo, biểu ngữ trộm sự nhỏ bạn phổ hợp với LĐ Nguyễn minh Phát để lần đi dự Đại Hội Seattle các bạn được dịp khen đẹp như năm ngoái ở Sài Gòn Nhỏ vậy.

- **LĐ Trà trung Sanh và LĐ Huỳnh quốc Tuấn, VA:** Các ông bà đã sẵn sàng đi Seattle rồi nhưng đang chờ vé "on sale" và đa số các bạn khác (Đông Bắc) cũng chờ. Riêng bạn Tuấn còn lấy thêm một tuần định sẵn dịp đi Cali. luôn. Các LĐ ở Cali chuẩn bị đón tiếp. / . .